

PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMO (antroji išplėstinė kolegija) SPRENDIMAS

2007 m. liepos 11 d.*

Byloje T-229/04

Švedijos Karalystė, atstovaujama A. Kruse,

ieškovė,

palaikoma

Danijos Karalystės, atstovaujamos J. Molde, A. Jacobsen ir J. Bering Liisberg,

Austrijos Respublikos, atstovaujamos E. Riedl,

ir

Suomijos Respublikos, atstovaujamos T. Pynnä ir E. Bygglin,

įstojusių į bylą šalių,

* Proceso kalba: švedų.

prieš

Europos Bendrijų Komisiją, atstovaujamą L. Ström van Lier ir B. Doherty,

atsakovę,

dėl prašymo panaikinti 2003 m. gruodžio 1 d. Komisijos direktyvą 2003/112/EB, iš dalies keičiančią Tarybos direktyvą 91/414/EEB, kad būtų įrašyta veikloji medžiaga parakvatas (OL L 321, p. 32),

EUROPOS BENDRIJŲ PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMAS
(antroji išplėstinė kolegija),

kurį sudaro pirmininkas J. Pirrung, teisėjai A. W. H. Meij, N. J. Forwood, I. Pelikánová ir S. Papasavvas,

posėdžio sekretorė C. Kristensen, administratorė,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2006 m. spalio 3 d. posėdžiui,

priima šį

Sprendimą

Teisinis pagrindas

I — *Sutarties nuostatos*

- 1 EB 6 straipsnis įtvirtina, kad nustatant ir įgyvendinant 3 straipsnyje nurodytas Bendrijos politikos ir veiklos kryptis, ypač siekiant skatinti tvarią plėtrą, turi būti atsižvelgiama į aplinkos apsaugos reikalavimus.
- 2 EB 152 straipsnio 1 dalis nustato, kad žmonių sveikatos aukšto lygio apsauga užtikrinama nustatant ir įgyvendinant visas Bendrijos politikos ir veiklos kryptis.
- 3 EB 174 straipsnio 2 dalis įtvirtina, jog Bendrijos aplinkos politika siekiama aukšto apsaugos lygio atsižvelgiant į skirtingų Bendrijos regionų būklės įvairovę. Ši nuostata taip pat numato, kad Bendrijos aplinkos politika yra grindžiama atsargumo principu.

- 4 Pagal EB 174 straipsnio 3 dalį rengdama savo aplinkos politiką, Bendrija atsižvelgia į turimus mokslo ir techninius duomenis.

II — *Direktyva 91/414/EEB*

- 5 1991 m. liepos 15 d. Tarybos direktyvos 91/414/EEB dėl augalų apsaugos produktų pateikimo į rinką (OL L 230, p. 1) devinta konstatuojamoji dalis nustato, jog augalų apsaugos produktų registracijos nuostatos turėtų užtikrinti aukštą apsaugos standartą, kuris pirmiausia turi užkirsti kelią registravimui tų augalų apsaugos produktų, kurie kelia pavojų sveikatai, požeminiam vandeniui ir aplinkai. Ši konstatuojamoji dalis taip numato, jog žmonių sveikata turėtų tapti prioritetu, palyginti su augalų auginimo gerinimo tikslu.
- 6 Direktyvos 91/414 2 straipsnis augalų apsaugos produktus apibrėžia kaip veikliąsias medžiagas ir preparatus, turinčius vieną ar daugiau veikliųjų medžiagų, naudotojui tiekiamus taip, kaip yra supakuoti, ir skirtus nereikalingiems augalams sunaikinti. Pagal šį straipsnį veikliosios medžiagos yra medžiagos ar mikroorganizmai, pasižymintys bendru ar specifiniu poveikiu kenksmingiems organizmams arba augalams, jų dalims ar augaliniams produktams.

7 Direktyvos 91/414 4 straipsnio 1 dalis numato:

„Valstybės narės užtikrina, kad augalų apsaugos produktas nebūtų registruojamas, kol:

- a) jo veikliosios medžiagos neįrašytos į I priedo sąrašą, ir neįvykdytos visos ten nustatytos sąlygos, ir, atsižvelgiant į b, c, d ir e punktus, bei pagal vienodus VI priede numatytus principus, jeigu:

- b) nenustatyta, atsižvelgiant į dabartines mokslo ir technikos žinias bei pagal III priede numatytą dokumentų įvertinimą, kad, taikant pagal 3 straipsnio 3 dalies nuostatas ir atsižvelgus į visas įprastines naudojimo sąlygas bei padarinius:

<...>

- iii) nesukelia nereikalingų kančių ir skausmo naikinamiems stuburiniams gyvūnams;

- iv) neturi tiesioginio ar netiesioginio kenksmingo poveikio žmogaus ar gyvulių sveikatai (pvz., per geriamąjį vandenį, maistą ar pašarus) arba požeminiam vandeniui;

v) neturi neleistino poveikio aplinkai, ypač atsižvelgus į:

— <...>

— poveikį rūšims, kurioms neskirtas toks produktas;

<...>“

8 Pagal Direktyvos 91/414 5 straipsnio 1 dalį:

„1. Atsižvelgiant į dabartinės mokslo ir technikos žinias, veikloji medžiaga gali būti įrašyta į I priedą pradiniam laikotarpiui, neviršijančiam 10 metų, jeigu tikimasi, kad augalų apsaugos produktai, savo sudėtyje turintys veikliosios medžiagos, atitinka šias sąlygas:

a) jų likučiai, atsirandantys po naudojimo pagal gerą augalų apsaugos praktiką, neturi jokio kenksmingo poveikio žmonių ar gyvulių sveikatai „požeminiame vandeniui arba jokios nepriimtinos įtakos aplinkai ir jeigu jie yra toksikologiškai ar ekotoksikologiškai svarbūs, gali būti nustatyti bendrai taikomais metodais;

- b) jų naudojimas pagal gerą augalų apsaugos praktiką neturi kenksmingo poveikio žmogaus ar gyvulių sveikatai arba nedaro jokios nepriimtinos įtakos aplinkai pagal 4 straipsnio 1 dalies b punkto iv ir v papunkčių nuostatas.“
- 9 Direktyvos 91/414 5 straipsnio 4 dalis numato, kad „<...> įrašant į I priedą gali būti taikomi šie reikalavimai ir (be kita ko) apribojimai, atsirandantys vertinant 6 straipsnyje minėtą informaciją, atsižvelgiant į žemės ūkio, augalų sveikatos ir aplinkos (įskaitant klimato) sąlygas, (... ir) naudojimo būdą“. (Pataisytas vertimas)
- 10 Direktyvos 91/414 6 straipsnis, be kita ko, numato, kad sprendimas dėl veikliosios medžiagos įtraukimo į I priedą priimamas 19 straipsnyje nustatyta tvarka. Direktyvos 91/414 19 straipsnis, iš dalies pakeistas 2003 m. balandžio 14 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 806/2003, suderinančiu su Sprendimu 1999/468/EB nuostatas, susijusias su komitetais, padedančiais Komisijai naudotis savo įgyvendinimo įgaliojimais, nustatytais Tarybos dokumentuose, priimtuose vadovaujantis konsultavimosi procedūra (kvalifikuota balsų dauguma) (OL L 122, p. 1), numato, kad Komisijai padeda reguliavimo komitetas, Maisto grandinės ir gyvūnų sveikatos nuolatinis komitetas (toliau – nuolatinis komitetas).
- 11 Direktyvos 91/414 8 straipsnis patikslina, kad Komisijai vykdant darbų programą tam tikros veikliosios medžiagos vertinamos laipsniškai.
- 12 Direktyvos 91/414 II priedas nustato sąlygas, kurios turi būti įvykdytos pateikiant dokumentų rinkinį dėl veikliosios medžiagos įrašymo į Direktyvos 91/414 I priedą. Šio II priedo įvadinėje dalyje nurodoma, jog pateiktina informacija turi apimti techninius dokumentus, kuriuose, pirma, pateikta informacija, būtina įvertinti

numatomiems pavojams, atsirandantiems nedelsiant ar vėliau, kuriuos medžiaga gali sukelti žmonėms, gyvūnams ir aplinkai, ir, antra, informacija apie tyrimų rezultatus, kurių kai kurie nurodomi toliau, kartu su išsamia ir visapusiška atliktų studijų ataskaita bei išsamiu jų aprašymu, arba kompetentingą instituciją tenkinančiu pagrindu, jei neatrodo, kad būtina pateikti tam tikrus duomenis ar informaciją, ar jie negali būti pateikti.

13 Iš Direktyvos 91/414 II priedo A dalies 5.7 punkto matyti, kad sulėtinto neurotoksiškumo tyrimai, kurių tikslas yra pateikti pakankamai duomenų, kad būtų galima nagrinėti, ar veiklioji medžiaga galėtų sukelti sulėtintą neurotoksiškumą po ūmaus sąlyčio, turi būti atlikti su medžiagomis, kurių struktūra yra tokia pati ar panaši į struktūrą medžiagų, galinčių sukelti sulėtintą neurotoksiškumą kaip organofosfatai.

14 Direktyvos 91/414 VI priedas (toliau – VI priedas) nustato vienodus principus užtikrinti, kad valstybės narės šios direktyvos 4 straipsnio 1 dalies b–e punktuose numatytus reikalavimus taiko vienodai ir taip griežtai, kaip žmonių ir gyvūnų sveikatos bei aplinkos apsaugos srityje to reikalauja ši direktyva. Pagal Direktyvos 91/414 18 straipsnio 1 dalį vienodi principai buvo iš pradžių patvirtinti 1994 m. liepos 27 d. Tarybos direktyva 94/43/EB, nustatančia VI priedą (OL L 227, p. 31). Ši direktyva buvo panaikinta 1996 m. birželio 18 d. Teisingumo Teismo sprendimu *Parlamentas prieš Tarybą* (C-303/94, Rink. p. I-2943). Taryba vėliau priėmė 1997 m. rugsėjo 22 d. Direktyvą 97/57/EB, nustatančią VI priedą (OL L 265, p. 87).

15 VI priedo A skirsnio 2 dalies c punktas įtvirtina:

„Vertindamos paraiškas ir registruodamos, valstybės narės <...> atsižvelgia į kitą atitinkamą techninę arba mokslinę informaciją, kurią jos gali turėti apie augalų

apsaugos produkto veikimą arba galimą augalų apsaugos produkto, jo sudėtinių dalių arba jo likučių galimą kenksmingą poveikį.“

- 16 Pagal VI priedo C skirsnio 2.4.1.1 punktą „neregistruojama, jeigu operatoriaus sąlytis liečiant ir naudojant augalų apsaugos preparatą siūlomomis naudojimo sąlygomis (atsižvelgiant į normą ir naudojimo metodą) viršija (leistiną operatoriaus sąlyčio lygį)“.
- 17 VI priedo C skirsnio 2.5.2.1 punktas numato, be kita ko, kad esant galimybei atsitiktinai paveikti paukščius ar kitus sausumos stuburinius gyvūnus, kuriems produktas neskirtas, neregistruojama, jeigu ilgalaikio toksiškumo arba sąlyčio santykis yra mažesnis nei 5, nebent atitinkamai įvertinant riziką aiškiai nustatoma, kad panaudojus augalų apsaugos produktą siūlomomis naudojimo sąlygomis nebus nepriimtino poveikio.

III — *Reglamentas (EEB) Nr. 3600/92*

- 18 1992 m. gruodžio 11 d. Komisijos reglamento (EEB) Nr. 3600/92, nustatančio išsamias darbų programos, minėtos Tarybos direktyvos 91/414/EEB 8 straipsnio 2 dalyje, pirmojo etapo įgyvendinimo taisykles (OL L 366, p. 10) 4 straipsnis numato, be kita ko, kad visi gamintojai, norintys, kad egzistuojanti veiklioji medžiaga būtų įrašyta į Direktyvos 91/414 I priedą, turi apie tai pranešti Komisijai.

- 19 Pagal Reglamento Nr. 3600/92 5 straipsnio 2 dalį sudaro įvertintinų veikliųjų medžiagų, apie kurias buvo pranešta, sąrašą ir paskiria valstybę narę ataskaitos rengėją, kad ši įvertintų kiekvieną veikliąją medžiagą.
- 20 Reglamento Nr. 3600/92 6 straipsnis iš esmės numato, kad to paties reglamento 4 straipsnyje nurodyti pranešėjai apie kiekvieną veikliąją medžiagą turi pateikti valstybės narės ataskaitos rengėjos paskirtai institucijai dokumentų rinkinio santrauką ir pilną dokumentų rinkinį.
- 21 Iš Reglamento Nr. 3600/92 6 straipsnio 2 dalies matyti, kad dokumentų rinkinio santrauką sudaro, be kita ko, pranešimo kopija, veikliosios medžiagos naudojimo sąlygos, kurias rekomenduojama nagrinėti siekiant ją įrašyti į Direktyvos 91/414 I priedą, ir turimos bandymų santraukos bei rezultatai, pirma, pagal kiekvieną Direktyvos 91/414 II priedo punktą, ir, antra, pagal kiekvieną tos pačios direktyvos III priedo punktą, reikalingi direktyvos 5 straipsnyje nurodytiems kriterijams įvertinti ir taikomi vienam arba keliems preparatams, kurie būtų tipiškai nurodytoms naudojimo sąlygoms, šiuos bandymus vykdžiusio asmens arba instituto pavadinimas.
- 22 Reglamento Nr. 3600/92 6 straipsnio 2 dalis taip pat patikslina, kad kai nėra informacijos apie bandymų santraukas ar rezultatus, dokumentų rinkinį sudaro arba moksliniai ar techniniai argumentai, įrodantys, kad veikliajai medžiagai įvertinti pagal Direktyvos 91/414 5 straipsnyje nurodytus kriterijus ši informacija nėra būtina – pagal įvadinės šios direktyvos II ir III priedų nuostatas, arba dokumentų rinkinį pateikiančio gamintojo ar gamintojų įsipareigojimas trūkstamą informaciją atsiųsti per išsamų laiko grafiką.

- 23 Reglamento Nr. 3600/92 6 straipsnio 3 dalis nurodo, kad visą dokumentų rinkinį sudaro protokolai ir išsamios tyrimų ataskaitos, kuriose yra visa Reglamento Nr. 3600/92 6 straipsnio 2 dalies c punkte nurodyta informacija.
- 24 Reglamento Nr. 3600/92 7 straipsnio 1 dalies a punktas nustato, kad paskirtoji valstybė narė ataskaitos apie kiekvieną veikliąją medžiagą rengėja patikrina, be kita ko, dokumentų rinkinius, minimus Reglamento Nr. 3600/92 6 straipsnio 2 ir 3 dalyse. Pagal tos pačios dalies b punktą valstybė narė ataskaitos rengėja iš karto po dokumentų rinkinio patikrinimo užtikrina, kad pranešėjai kitoms valstybėms narėms ir Komisijai pateiktų patikslintą dokumentų rinkinio santrauką.
- 25 Reglamento Nr. 3600/92 7 straipsnio 1 dalies c punktas valstybę narę ataskaitos rengėją įpareigoja pateikti Komisijai Reglamento Nr. 3600/92 6 straipsnio 2 ir 3 dalyse numatytų dokumentų rinkinių įvertinimo ataskaitą, kurioje rekomenduojama įrašyti veikliąją medžiagą į direktyvos I priedą, išdėstant įtraukimo sąlygas, arba pašalinti veikliąją medžiagą iš rinkos arba sustabdyti jos pateikimą į rinką, paliekant galimybę iš naujo peržiūrėti veikliosios medžiagos įtraukimą į I priedą, pateikus papildomų bandymų rezultatus arba ataskaitoje nurodytą papildomą informaciją, arba atidėti bet kurį sprendimą dėl galimo įtraukimo ir laukti papildomų bandymų rezultatų arba ataskaitoje nurodytos informacijos pateikimo.
- 26 Pagal Reglamento Nr. 3600/92 7 straipsnio 2 dalį pradėjusi savo tikrinimą, valstybė narė ataskaitos rengėja gali paprašyti, kad pranešėjai patobulintų dokumentų rinkinius arba juos papildytų. Be to, valstybė narė ataskaitos rengėja, pradėjusi tikrinimą, gali konsultuotis su kitų valstybių narių ekspertais ar prašyti kitų valstybių narių pateikti papildomos techninės arba mokslinės informacijos, kuri padėtų darant įvertinimą.

27 Reglamento Nr. 3600/92 7 straipsnio 3 dalis numato, kad, gavusi valstybės narės ataskaitos rengėjos ataskaitą, Komisija dokumentų rinkinį ir ataskaitą perduoda tikrinti nuolatiniam komitetui. Šioje nuostatoje taip pat pabrėžiama, kad prieš perduodama nuolatiniam komitetui dokumentų rinkinį ir ataskaitą, Komisija ataskaitos rengėjos ataskaitą išsiuntinėja informacijai valstybėms narėms.

28 Reglamento Nr. 3600/92 8 straipsnio 1 dalis iš esmės numato, kad, gavusi papildomų bandymų rezultatus arba papildomos informacijos, valstybė narė ataskaitos rengėja turi juos patikrinti, užtikrinti, kad papildomų bandymų santrauką ir tokių bandymų rezultatus arba papildomą informaciją pranešėjas išsiųstų kitoms valstybėms narėms ir Komisijai, ir perduoti Komisijai šios informacijos įvertinimo ataskaitą kaip įvertinimo ataskaitos priedą. Ši ataskaita taip pat pateikiama nuolatiniam komitetui.

Bylos aplinkybės

I — Direktyvos 2003/112/EB priėmimo procedūra

29 Parakvatas yra veikioji medžiaga. Jis įeina į vieno iš trijų pasaulyje labiausiai naudojamų herbicidų sudėtį. Veikia kaip plataus spektro neselektyvus herbicidas ir yra ypač aktyvus prieš piktžoles. Naikina augalo žaliąsias dalis, džiovindamas jų lapiją. Neveikia šaknų sistemos. Naikinamas ir destruktivus poveikis vyksta tik produkto naudojimo vietoje. Jis naudojamas daugiau negu 50 kultūrų rūšių daugiau negu 120 šalių ir juo kaip herbicidu prekiaujama jau 60 metų.

- 30 Ši veiklioji medžiaga yra uždrausta trylikoje šalių, tarp kurių yra Švedija, Danija, Austrija ir Suomija.
- 31 1993 m. liepą keletas parakvato gamintojų, tarp jų ir įmonė *Zeneca*, kurios teises vėliau perėmė įmonė *Syngenta* (toliau – pranešėja), pagal Reglamento Nr. 3600/92 straipsnį pranešė Komisijai apie savo norą, kad ši veiklioji medžiaga būtų įrašyta į Direktyvos 91/414 I priedą.
- 32 Pagal 1994 m. balandžio 27 d. Komisijos reglamentą (EEB) Nr. 933/94, nustatanti augalų apsaugos priemonių veikliąsias medžiagas ir skiriančią ataskaitų rengėjas valstybes nares Komisijos reglamentui (EEB) Nr. 3600/92 įgyvendinti (OL L 107, p. 8), Jungtinė Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystė buvo paskirta kaip valstybė narė ataskaitos apie veikliąją medžiagą parakvatą rengėja (toliau – VNAR).
- 33 Pranešėja VNAR perdavė dokumentų rinkinį dėl parakvato įtraukimo ir 1996 m. spalio 31 dieną VNAR Komisijai pateikė pirminę tyrimo ataskaitą (toliau – pirminė ataskaita). Šioje pirminėje ataskaitoje VNAR siūlė, kad sprendimas dėl parakvato įtraukimo į Direktyvos 91/414 I priedą būtų sustabdytas iki tol, kol bus gauta papildoma informacija dėl, be kita ko, veikliosios medžiagos poveikio paukščių dauginimuisi ir dėl veikliosios medžiagos toksiškumo kiškiams. Be to, VNAR pasiūlė tam tikras sąlygas dėl galimo parakvato įtraukimo į Direktyvos 91/414 I priedą.
- 34 Komisija pirminę ataskaitą pateikė valstybėms narėms ir pranešėjai, kad jos pateiktų savo pastabas.

- 35 Pirminė ataskaita ir dokumentų rinkinys taip pat buvo pateikti tirti 1996 m. Komisijos įkurtai ekspertų grupei – Europos koordinavimo komisijai (EKK). Šis tyrimas vyko nuo 1997 m. balandžio mėn. iki liepos mėn. Komisijos organizuotų tam tikrų valstybių narių techninių ekspertų konsultacijų forma. Šių ekspertų buvo prašoma pateikti nuomonę dėl įvairių parakvato aspektų. Šios ekspertų grupės nagrinėti požiūriai bei susitikimų rezultatai buvo išdėstyti ataskaitoje (toliau – EKK tyrimo ataskaita). Ši ataskaita buvo perduota valstybėms narėms ir pranešėjai, kad jos pateiktų pastabas ir galimus paaiškinimus.
- 36 2000 m. gegužės mėn. VNAR parengė pirminės ataskaitos priedą, kuriame, be kita ko, pateikiamos pastabos dėl naudotojų, kiškių ir paukščių sąlyčio su parakvatu.
- 37 Dokumentų rinkinys, pirminė ataskaita su priedu, EKK tyrimo ataskaita bei gautos pastabos ir paaiškinimai buvo perduoti nuolatiniam komitetui, kad šis juos įvertintų. Nuolatinio komiteto vertinimas tęsėsi nuo 2000 m. birželio iki 2003 m. liepos mėnesio.
- 38 Komisija taip pat nusprendė aukščiau esančiame punkte nurodytus dokumentus perduoti 1997 m. liepos 23 d. Sprendimu 97/579/EB, įsteigiančiu mokslinius komitetus vartotojų sveikatos ir maisto saugos srityje (OL L 237, p. 18, toliau – mokslinis komitetas), įsteigtam moksliniam komitetui, siekdama, be kita ko, gauti jo nuomonę dėl operatoriams kylančios rizikos, ypač atsižvelgiant į sąlytį įkvepiant ir per odą, ir dėl numatyto naudojimo rizikos paukščių dauginimuisi bei kiškiams. 2001 m. gruodžio 20 d. mokslinis komitetas pateikė savo nuomonę. Gavusi šią nuomonę pranešėja pateikė papildomų duomenų.

- 39 2002 m. rugsėjo mėn. VNAR pateikė ataskaitą su savo komentarais dėl mokslinio komiteto nuomonės ir dėl pranešėjos pateiktų papildomų duomenų (toliau – antra VNAR ataskaita).
- 40 Per parakvato vertinimo procesą kai kurie iš įvairių į bylą įstojusių šalių gauti komentarai ir išvados buvo susisteminti ir įtraukti į įvertinimo lentelę.
- 41 Parakvato vertinimo, siekiant jį įrašyti į direktyvos I priedą, procedūra buvo baigta per 2003 m. spalio 3 d. nuolatinio komiteto posėdį. Šio posėdžio išvados yra nurodytos Komisijos tyrimo ataskaitoje.

II — Direktyva 2003/112/EB

- 42 2003 m. gruodžio 1 d. Komisija priėmė direktyvą 2003/112/EB, iš dalies keičiančią Tarybos direktyvą 91/414/EEB, kad būtų įrašyta veiklioji medžiaga parakvatas (OL L 321, p. 32, toliau – ginčijama direktyva). Ginčijamos direktyvos 4 konstatuojamoji dalis yra išdėstyta taip:

„ataskaita dėl parakvato ir papildoma informacija taip pat buvo pateikta <...> moksliniam komitetui <...>. (Jis) <...> buvo paprašytas pateikti pastabas dėl <...> rizikos operatoriams, ypač atsižvelgiant į galimą sąlytį su kvėpavimo takais ir oda <...> bei riziką, kuri siūlomo naudojimo atvejais gali kilti besiveisiantiems paukščiams ir kiškiams. <...> Remiantis poveikio lauke tyrimais, papildytais informacija apie operatorių sveikatos apžiūrą, Komitetas nustatė, kad naudojant parakvatą kaip augalų apsaugos produktą, rekomenduojamą pagal numatytą gerą darbo praktiką, jo

naudojimas nekelia jokios didelės rizikos operatoriams. <...> Be to, mokslinis komitetas padarė išvadą, kad turimi tyrimai rodo, jog yra pavojus ant žemės perintiems paukščiams, tačiau būtina papildoma informacija apie realų poveikį, kad būtų galima galutinai įvertinti riziką. Ši informacija buvo pateikta vėliau ir, įvertinus ją <...> nuolatiniam komitete, buvo padaryta išvada, kad yra keletas atvejų, kai poveikis ant žemės perintiems paukščiams yra nedidelis. Tačiau taip pat yra scenarijų, kai poveikis gali būti padarytas. Vertinant <...> nuolatiniam komitete buvo padaryta išvada, kad rizika būtų priimtina, jei būtų taikomos riziką mažinančios priemonės. Galiausiai mokslinis komitetas padarė išvadą, kad parakvatas gali daryti mirtiną ir pusiau mirtiną poveikį kiškiams, tačiau duomenų nepakanka, kad būtų galima apskaičiuoti santykinę dalį kiškių, kuriems buvo padarytas poveikis. Rengiant šią direktyvą ir peržiūros ataskaitą buvo atsižvelgta į mokslinio komiteto nuomonę. Vertinant <...> nuolatiniam komitete buvo padaryta išvada, kad rizika būtų priimtina, jei būtų būtų taikomos riziką mažinančios priemonės.“

43 Ginčijamos direktyvos 5 konstatuojamoji dalis yra išdėstyta taip:

„atlikus įvairius patikrinimus paaiškėjo, kad savo sudėtyje parakvato turintys augalų apsaugos produktai kai kuriais jų naudojimo atvejais apskritai galėtų atitikti Direktyvos 91/414/EEB 5 straipsnio 1 dalies a ir b punktų reikalavimus, jeigu būtų taikomos atitinkamos riziką mažinančios priemonės ir apribojimai. Dėl to parakvatą tikslinga įrašyti į I priedą siekiant užtikrinti, kad augalų apsaugos produktai, savo sudėtyje turintys šios veikliosios medžiagos, visose valstybėse narėse galėtų būti įregistruojami laikantis šios direktyvos nuostatų. Tačiau kai kuriais parakvato turinčių augalų apsaugos produktų naudojimo atvejais jie gali kelti nepriimtina riziką ir dėl to neturėtų būti leista įregistruoti. Be to, atrodo, kad yra tikslinga, jog valstybės narės nustatytų, jog pranešėjas ir bet kuris kitas parakvato registracijos turėtojas

parengtų priežiūros programą, ypač skirtą operatoriaus saugai, ir kasmet pranešintų Komisijai apie operatoriaus sveikatos problemų atvejus bei galimą poveikį kiškiams. Tokia tvarka leistų patikrinti, ar valstybių narių nustatyta riziką mažinančios priemonės realiai apriboja galimą riziką operatoriams ir kiškiams iki priimtino lygio, o kai kuriais atvejais iš naujo įvertinti savybes ir galimą riziką žmonėms ir aplinkai, atsižvelgus į mokslo pažangą.“ (Pataisytas vertimas)

- 44 Pagal ginčijamos direktyvos 1 straipsnį „Direktyvos 91/414/EEB I priedas yra iš dalies keičiamas, kaip nurodyta šios direktyvos priede“. Be to, kad į Direktyvos 91/414 I priedą įrašomas parakvatas, ginčijamos direktyvos priede „Specialios nuostatos“ nustatyta:

„Galima įregistruoti tik naudojant kaip herbicidą.

Negali būti registruojami šie naudojimo atvejai:

- sodininkystėje naudojant ant nugaros nešiojamą arba rankinį prietaisą, kurį naudoja neprofesionalus arba profesionalus naudotojas,
- naudojant purškimo įrangą, purkštuvą su papildomu oro srautu ir lygiagrečių purkštuvą su papildomu oro srautu,
- naudojant ypač mažais kiekiais.

Kad būtų įgyvendinti VI priedo vienodi principai, atsižvelgiama į (Komisijos) parakvato peržiūros ataskaitos, kurią <...> nuolatinis komitetas baigė rengti 2003 m. spalio 3 d., išvadas, ypač į jos I ir II priedėlius. Atlikdamos šį bendrą vertinimą, valstybės narės ypatingą dėmesį turėtų skirti apsaugai:

— operatorių, ypač tų, kurie naudoja ant nugaros nešiojamą ir rankinę įrangą,

— ant žemės perinčių paukščių. Jeigu naudojimo plane nurodoma, kad galimas sąlytis su kiaušiniais, turėtų būti atliktas rizikos įvertinimas, o kai kuriais atvejais taikomos riziką mažinančios priemonės,

<...>

— kiškių. Jeigu naudojimo plane nurodyta sąlyčio su kiškiais galimybė, turėtų būti atliktas rizikos įvertinimas, o kai kuriais atvejais taikomos riziką mažinančios priemonės.

Valstybės narės užtikrina, kad registracijos turėtojai ne vėliau kaip kiekvienerių metų kovo 31 d. iki 2008 m. praneštų apie operatoriaus sveikatos problemų atvejus ir poveikį kiškiams viename ar keliuose reprezentatyviuose naudojimo plotuose, tokią informaciją papildydami pardavimų duomenimis ir naudojimo modelių apžvalga, kad būtų galima sužinoti tikrąją informaciją apie parakvato toksikologinį ir ekologinį poveikį.

Valstybės narės turi užtikrinti, kad techniniuose koncentratuose būtų veiksmingo vimdomojo vaisto. Skystose sudėtinėse medžiagose turi būti veiksmingo vimdomojo vaisto, mėlynų arba žalių dažiklių ir dvokiančios arba kitos užuodžiamos perspėjančios medžiagos ar medžiagų. Kitos apsaugančios medžiagos kaip tirštikliai taip pat gali būti įtraukiami.

Tokiu atveju turi būti atsižvelgiama į FAO specifikaciją.“ (Pataisytas vertimas)

Procesas

- 45 2004 m. vasario 27 d. Teisingumo Teismo kanceliarijai pateiktu pareiškimu Švedijos Karalystė pareiškė šį ieškinį. Šis ieškinys Teisingumo Teismo kanceliarijoje buvo įregistruotas Nr. C-102/04.
- 46 2004 m. birželio 8 d. Teisingumo Teismo sprendimu, taikant 2004 m. balandžio 26 d. Tarybos sprendimą 2004/407/EB Euratomas, iš dalies keičiantį Protokolo dėl Teisingumo Teismo statuto 51 ir 54 straipsnius (OL L 132, p. 5), byla buvo perduota Pirmosios instancijos teismui. Pirmosios instancijos teismo kanceliarijoje byla buvo užregistruota Nr. T-229/04.
- 47 2004 m. birželio 17 dieną Danijos Karalystė ir Suomijos Respublika pateikė Pirmosios instancijos teismo kanceliarijai prašymus leisti įstoti į bylą Švedijos Karalystės reikalavimams palaikyti. 2004 m. birželio 21 dieną Pirmosios instancijos teismo kanceliarijai tokį patį prašymą pateikė ir Austrijos Respublika. 2004 m. gruodžio 15 d. Nutarimi Pirmosios instancijos teismo antrosios kolegijos pirmininkas patenkino šiuos prašymus įstoti į bylą. Į bylą įstojusios šalys pateikė savo paaiškinimus ir kitos šalys per nustatytus terminus pateikė savo pastabas dėl šių paaiškinimų.

- 48 Taikydamas Pirmosios instancijos teismo procedūros reglamento 14 straipsnio 1 dalį ir antrosios kolegijos siūlymu Pirmosios instancijos teismas, išklausęs šalis, nusprendė pagal šio reglamento 51 straipsnį perduoti bylą antrajai išplėstinei kolegijai.
- 49 Remdamasis teisėjo pranešėjo pranešimu Pirmosios instancijos teismas (antroji išplėstinė kolegija) nusprendė pradėti žodinę proceso dalį.
- 50 Imdamasis Procedūros reglamento 64 straipsnyje numatytų proceso organizavimo priemonių, Švedijos Karalystės prašymu Pirmosios instancijos teismas paprašė Komisijos pateikti dokumentą, kurį ji pavadino „Prancūzijoje atlikta studija“, ir šalis taip pat pateikė klausimus raštu, prašydamas į tam tikrus šiuos klausimus atsakyti raštu iki posėdžio. Komisija įvykdė prašymą pateikti Prancūzijoje atliktą studiją. Savo atsakymus raštu į klausimus šalis pateikė per nustatytus terminus.
- 51 2006 m. spalio 3 d. posėdyje buvo išklausytos šalių kalbos ir atsakymai į Pirmosios instancijos teismo žodžiu ir raštu pateiktus klausimus.

Šalių reikalavimai

- 52 Švedijos Karalystė, palaikoma Danijos Karalystės, Austrijos Respublikos ir Suomijos Respublikos, Pirmosios instancijos teismo prašo:

— panaikinti ginčijamą direktyvą,

— priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas.

53 Komisija Pirmosios instancijos teismo prašo:

— atmesti ieškinį,

— priteisti iš Švedijos Karalystės, Danijos Karalystės, Austrijos Respublikos ir Suomijos Respublikos bylinėjimosi išlaidas.

Dėl teisės

54 Pagrįsdama savo ieškinį, Švedijos Karalystė, palaikoma į bylą įstojusių šalių, remiasi dviem ieškinio pagrindų grupėmis. Pirmosios grupės – procedūriniai – ieškinio pagrindai susiję su Reglamento Nr. 3600/92 7 straipsnio, Direktyvos 91/414 5 straipsnio ir EB 174 straipsnio 3 dalies pažeidimu. Antrosios grupės ieškinio pagrindai susiję su Direktyvos 91/414 5 straipsnio, integracijos reikalavimo, aukšto aplinkos ir žmonių sveikatos lygio apsaugos reikalavimo principo bei atsargumo principo pažeidimu.

55 Komisija ginčija kiekvienos šios ieškinio pagrindų grupės pagrįstumą.

56 Be to, šalys taip pat pateikė pastabų dėl su parakvatu susijusių mokslinių dokumentų, į kurias Švedijos Karalystė atkreipė dėmesį per posėdį, ir šiuo klausimu Komisija jai neprieštaravo, ir kurios pagrindė pastabose raštu aiškiai nurodytų ieškinio pagrindų ir argumentų faktinę dalį.

I — *Dėl su parakvatu susijusių mokslinių dokumentų statuso*A — *Bendro pobūdžio pastabos*

- 57 Švedijos Karalystė tvirtina, kad ūmaus toksiškumo požiūriu parakvatas yra sveikatai pavojingiausia medžiaga, kuri niekada nebuvo įrašyta į Direktyvos 91/414 I priedą, nes šios medžiagos sukeliama sužalojimai yra neišgydomi. Šiuo atžvilgiu Pasaulio sveikatos organizacija (PSO) pabrėžia, kad jeigu parakvatas patenka į kūną ar jo koncentratas išsilieja ant odos, po kurio laiko sukelia sunkias pasekmes, netgi mirtį.
- 58 Švedijos Karalystė patikslina, kad 2 centilitrų koncentruoto parakvato nurijimas yra mirtinas. Mirčių, susijusių su apsinuodijimu pesticidais Anglijoje ir Velse nuo 1980 m. iki 1991 m., tyrime (toliau – Thompson tyrimas) pabrėžiama, kad per šį laikotarpį buvo mirtinų įvykių, nepaisant to, jog nuo aštuntojo dešimtmečio pranešėja ėmėsi riziką sumažinančių priemonių. Vadinasi, šios priemonės leido išlikti nepriimtinais sąlyčio su medžiaga rizikai, kas galėtų lemti neišgydomus aukos sužalojimus ar jos mirtį.
- 59 Dėl su medžiagos įkvėpimu susijusios rizikos Švedijos Karalystė teigia, kad tyrimas, atliktas pasitelkiant labai tikslius matavimo metodus, parodė, jog parakvato naudojimas ilgą laiką įprastu būdu gali paveikti gebėjimą įsisavinti deguonį (toliau – Dalvie tyrimas).
- 60 Švedijos Karalystė taip pat nurodo, jog buvo nustatyta mirtino apsinuodijimo per odą atvejų. Tyrime pabrėžiama, jog naudotojo sąlytis gali būti mirtinas, jei ilgiau negu tris su puse valandos purškiamą neužkimštu įrenginiu (toliau – Wesseling tyrimas). Šiuo

atžvilgiu Suomijos Respublika nurodo atvejį, kai perpylimo metu parakvatas išsiliejo ant operatoriaus kelnių ir, norėdamas jas išskalbti, operatorius laukė 48 valandas. Dešimt dienų po įvykio jam sustojo plaučiai ir penkiolikta dieną po šio įvykio jis mirė. Wesseling tyrime taip pat pabrėžta, kad egzistuoja ryšys tarp ilgo parakvato naudojimo ir odos vėžio.

- 61 Komisija į tai atsako, kad PSO parakvatą laiko nelabai toksiška medžiaga, ir jis toli gražu nėra kenksmingiausia medžiaga, įrašyta į Direktyvos 91/414 I priedą.
- 62 Dėl su medžiagos nurijimu susijusios rizikos, iš su nurijimo atvejais nuo 1980 m. iki 1991 m. Jungtinėje Karalystėje susijusių duomenų, esančių pirminėje ataskaitoje, kuriais remiasi Švedijos Karalystė, matyti, jog netyčinių nurijimų ir mirčių skaičius nuolat mažėjo ir kad, išskyrus du abejotinus atvejus 1987 m., nuo 1983 m. Jungtinėje Karalystėje nebuvo įregistruota nei vienos mirties, nors produktų, kurių sudėtyje yra parakvato, pardavimo kiekiai nuolat didėjo. Ji priduria, kad Thompson tyrime tik nurodoma, kad 33 mirtis iš 3 978 sukėlė savo sudėtyje parakvato turintys pesticidai ir kad didžioji šių atvejų dalis buvo savižudybės.
- 63 Dėl parakvato įkvėpimo pasekmių Komisija pabrėžia, kad ilgo parakvato naudojimo atveju įprasti plaučių testai leido įrodyti poveikį ne kvėpavimo funkcijai, bet gebėjimui vartoti deguonį. Ji priduria, jog iš Dalvie tyrimo matyti, jog nuolatinio sąlyčio su mažomis parakvato dozėmis poveikis kvėpavimo takams dar nebuvo visiškai įrodytas ir kad šis tyrimas neleido įrodyti priežastinio ryšio tarp ilgalaikio sąlyčio su parakvatu ir nurodytų simptomų.

64 Galiausiai dėl parakvato sąlyčio su oda pasekmių Komisija tvirtina, kad Wesseling tyrimas patikslina, jog parakvatas yra vienas labiausiai naudojamų pesticidų pasaulyje, kad daugumoje šalių jis naudojamas be apribojimų ir kad dauguma kontrolę atliekančių valdžios institucijų jį laiko saugiu. Šiame tyrime nurodomas mirtinas įvykis, kai nebuvo užsegta kuprinė, kurioje buvo parakvatas. Šiuo atžvilgiu Komisija tvirtina, kad naudojant augalų apsaugos produktus, kurių sudėtyje yra parakvato, Bendrijoje privaloma dėvėti apsaugos įrangą. Todėl Wesseling tyrimas nagrinėjamu atveju nereikšmingas, nes jame minima netipiška situacija. Šiame tyrime taip pat nenurodoma, kad parakvato naudojimas ilgą laiką turi ryšį su odos vėžiu. Be to, PSO nemano, jog parakvatas yra kancerogeninė medžiaga.

B — *Dėl ryšio tarp sąlyčio su parakvatu ir Parkinsono ligos*

65 Švedijos Karalystė teigia, kad literatūroje apie parakvato neurotoksiškumą yra nuorodų į ryšį tarp medžiagos naudotojo ir Parkinsono ligos, žmonių neurodegeneracinė ligos, nors neabejotinas ryšys tarp parakvato naudojimo ir šios ligos nebuvo įrodytas. 2002 m. naudojant peles atliktas tyrimas parodo, kad parakvatas gali sukelti nervinės sistemos sutrikimus, laikomus Parkinsono ligos požymiais (toliau – McCormack tyrimas). Be to, devintajame dešimtmetyje atliktoje studijoje atkreipiamas dėmesys į ryšį tarp sąlyčio su parakvatu ir susirgimo Parkinsono liga (toliau – Hertzman tyrimas).

66 Komisija iš esmės teigia, kad galimas ryšys tarp parakvato ir Parkinsono ligos niekada nebuvo įrodytas. Taigi Hertzman tyrimas yra retrospektyvi analizė, kurioje siekiama nustatyti su aplinka susijusius rizikos veiksnius Parkinsono ligos atveju ir kurioje

pabrėžiama, kad rizika padidėja asmenims, kurie dirba su vaisiniais augalais ar apdorojimo gamyklose.

67 McCormak tyrimas atliktas su ką tik gimusiomis pelėmis, užaugintomis taip, kad būtų jautrios Parkinsono ligai, kurioms buvo suleista didelė parakvato dozė. Toksiologiniu požiūriu šis tyrimas nėra svarbus žmonių sveikatai, nes netgi nepalančiausio naudojimo atveju jis neatspindi realaus sąlyčio. Pastaruoju atžvilgiu Komisija tvirtina, kad suleistos dozės buvo tūkstantį kartų didesnės negu vidutinė dienos dozė ir du tūkstančius kartų didesnės negu priimtinas sąlyčio su operatoriumi lygis (toliau – PSOL). Ši studija labiau susijusi su pavojumi, kurį gali kelti parakvatas, negu su rizikos įvertinimu, yra suvokiama kaip įvertinimas rizikos, kuri realiomis naudojimo sąlygomis kyla naudotojui.

68 Be to, išnagrinėjus egzistuojančią literatūrą matyti, jog nėra ryšio tarp parakvato naudojimo ir Parkinsono ligos. Šiuo atžvilgiu Komisija ypač nurodo į 2001 m. Jungtinės Karalystės konsultaciniam komitetui dėl pesticidų (*Advisory Committee on Pesticides*) atliktą mokslinės literatūros tyrimą (toliau – Dewhurst tyrimas). Tai taip pat matyti iš pranešėjos rašte, kuris buvo išplatintas per 2003 m. liepos mėn. nuolatinio komiteto posėdį, paminėtų epidemiologinių tyrimų.

C — Dėl matematinių modelių ir lauko tyrimų, susijusių su rizika, kurią parakvato naudojimas sukelia operatoriams

69 Švedijos Karalystė teigia, kad su parakvato naudojimu susiję matematiniai modeliai ir lauko tyrimai rodo, jog šis naudojimas yra rizikos šaltinis.

- 70 Pirma, dėl modelių ji teigia, kad neabejotinai matyti, jog naudotojų sąlytis su parakvatu viršija PSOL. Šiuo atžvilgiu ji patikslina, kad pagal du modelius, naudotus profesionalių naudotojų sąlyčiui su parakvatu apskaičiuoti, atsižvelgiant į asmenų apsaugos įrangos buvimą ar nebuvimą bei į skirtingus medžiagos naudojimo būdus (ant nugaros nešiojamas ar prie traktoriaus pritvirtintas purkštuvus), šių naudotojų sąlytis nustatytą ribą viršija 4–100 kartų. Kai apsauginių drabužių nedėvintys darbuotojai naudoja ant nugaros nešiojamus purkštuvus, apskaičiuotos vertės 20–100 kartų viršija PSOL, o kai prie medžiagos liečiantis ir ją purškiant dėvimos pirštinės, vertė PSOL viršija apie 60 kartų. Galiausiai netgi naudojantis pirštinėmis, respiratoriais, kombinezonais, plačiabrylėmis skrybėlėmis ir tvirtais batais sąlytis yra didesnis negu PSOL.
- 71 Antra, dėl lauko tyrimų Švedijos Karalystė tvirtina, jog jie rodo egzistuojant didesnę sąlytį negu PSOL.
- 72 Šri Lankoje atlikta studija, kai naudotojai nedėvėjo apsaugos įrangos, remiantis elementariais analizės metodais, rodo, kad per odą įsisavinti kiekiai 8–18 kartų viršijo PSOL. Atitinkamas įvertinimas, grindžiamas šlapimo analize, parodo sąlyčio lygį, kuris 2–8 kartus viršija PSOL.
- 73 1996 m. Gvatemaloje atlikta studija tiriant 20 asmenų, kurie naudojo apsaugos įrangą, parodo, kad vieno iš naudotojų sąlyčio lygis buvo 118 % PSOL, nepaisant to, kad jis dėvėjo apsaugos įrangą (toliau – Gvatemaloje atlikta studija). Beje, joje minimas faktas, kad kito naudotojo, taip pat dėvėjusio apsaugos įrangą, sąlyčio lygis buvo 92,8 % ribos, nors pagal šią studiją šis vartotojas produktą naudojo atsargiai.

- 74 Gvatemaloje atlikta studija yra svarbi, nes panaudotas purškimo metodas yra taikomas Europoje. Šiuo atžvilgiu Švedijos Karalystė tvirtina, kad nors šioje studijoje atskleistą aukštą sąlyčio lygį sąlygojo tai, kad atitinkamas naudotojas nagrinėjamą produktą purškė šlaitiniame lauke, šie skaičiai gali tikti ir Europai, nes parakvatas joje naudojamas, be kita ko, vynuogynuose ir alyvmedžių soduose, kurių apytiksliai 2,5 milijono hektarų yra šlaitiniuose laukuose.
- 75 1997 m. citrusinių kultūrų plantacijoje Ispanijoje atlikta studija, kai buvo tirti 20 apsaugos įrangą dėvėjusių naudotojų, rodo, kad vidutinis sąlytis siekė 15 % ribos, kad 75 procentais atvejų buvo pasiekta 48 % riba, kad didžiausia pamatuota įsisavinta dozė buvo 81 % ribos ir kad 4 naudotojų sąlytis viršijo 50 % ribos (toliau – Ispanijoje atlikta studija).
- 76 Prancūzijoje atlikta studija, kurią per procesą Pirmosios instancijos teisme nurodė Komisija, taip pat rodo nepriimtina sąlyčio lygį. Taigi, atsižvelgiant į 2002 m. gruodžio mėn. nuolatinio komiteto darbo grupės susitikimo ataskaitą, šioje studijoje prieita prie išvados, kad rankinės įrangos naudojimas operatorių apsaugos lygį gali padaryti nepakankamą. Iš šios ataskaitos taip pat matyti, kad Prancūzijoje atlikta studija rekomenduoja uždrausti naudoti parakvatą privačiuose soduose ir užtikrinti naudotojų nustatymą.
- 77 Galiausiai dėl Italijos Respublikos ir Portugalijos Respublikos pateiktos informacijos, kuria Komisija rėmėsi savo rašytinėse pastabose Pirmosios instancijos teismui ir pagal kurią su parakvatu susijusi rizika tinkamai valdoma šiose valstybėse narėse, Švedijos Karalystė tvirtina, kad šios informacijos nepatvirtina jokie moksliniai įrodymai ir ji pagrįsta tik šių valstybių narių atitinkama patirtimi.

- 78 Komisija tvirtina, pirma, kad po sąlyčio matematinių modelių turi būti atlikti lauko tyrimai, kai, kaip tai yra nagrinėjamu atveju, iš jų matyti, kad yra problemų. Ji priduria, jog, kaip tai savo nuomonėje pabrėžė mokslinis komitetas, lauko tyrimai įrodė, kad teorinis modelis pervertino realų sąlytį darbo situacijoje.
- 79 Dėl Šri Lankoje, Ispanijoje ir Gvatemaloje atliktų studijų Komisija pabrėžia, kad jas VNAR komentavo savo pirminės ataskaitos priede ir kad iš šio komentaro matyti, jog LOSL neviršijamas, jei laikomasi numatytų parakvato naudojimo sąlygų.
- 80 Ji priduria, kad Prancūzijoje atliktoje studijoje prieita prie išvados, jog naudojant įrangą traktoriams sąlyčio lygis gali būti laikomas priimtiniu, o rankinės įrangos naudojimas gali būti nepriimtinas, ir kad ši studija rekomenduoja uždrausti naudojimą privačiuose soduose ir užtikrinti naudotojų nustatymą. Ji taip pat tvirtina, kad Italijos Respublikos ir Portugalijos Respublikos pateikti duomenys rodo, jog su parakvato naudojimu susijusi rizika jose galėjo būti tinkamai valdoma.

D — *Dėl parakvato poveikio gyvūnų sveikatai*

- 81 Šalys neginčija, kad lauko tyrimai rodo, jog parakvatas gali būti laikomas kenksmingu ir mirtinu kiškiams. Taip pat neginčijama, kad parakvato santykis su kiaušiniais gali kelti pavojų paukščių embrionams.

II — *Dėl ieškinio pagrindų, susijusių su dokumentų rinkinio nagrinėjimu pažeidžiant Reglamento Nr. 3600/92 7 straipsnį, Direktyvos 91/414 5 straipsnį ir EB 174 straipsnio 3 dalį, grupės*

A — *Šalių argumentai*

82 Švedijos Karalystė tvirtina, kad prašymo įrašyti parakvatą nagrinėjimas turi keletą didelių trūkumų, ir tai pažeidžia Reglamente Nr. 3600/92, Direktyvoje 91/414 ir EB 174 straipsnio 3 dalyje numatytą procedūrą.

83 Pirma, kiek tai susiję su klausimu dėl ryšio tarp parakvato ir Parkinsono ligos nagrinėjimu, nagrinėjant prašymą įrašyti parakvatą pažeistos šiose nuostatose numatytos procedūros.

84 Šiam teiginiui pagrįsti Švedijos Karalystė pirmiausia nurodo tai, kad klausimas dėl ryšio tarp parakvato ir Parkinsono ligos, siekiant įvertinti riziką, niekada nebuvo iškeltas nei pranešėjos, nei VNAR, nei Komisijos, nors mokslinėje literatūroje ir, konkrečiai tariant, Hertzman bei McCormack tyrimuose yra nuorodų, kad parakvatas veikia nervų sistemą.

85 Dėl McCormack tyrimo Švedijos Karalystė, konkrečiau kalbant, teigia, kad jame yra esminės informacijos apie tai, jog parakvatas gali pažeisti, net sunaikinti smegenų nervines ląsteles (ypač dopaminergetinius neuronus, esančius juodosios medžiagos

kompaktinėje dalyje) ir kad nervinių ląstelių pažeidimai paprastai pripažįstami kaip svarbiausia žmonių susirgimo Parkinsono liga priežastis.

86 Švedijos Karalystė tvirtina, antra, tai, jog tam, kad būtų galima manyti, kad į dokumentus dėl ryšio tarp parakvato naudojimo ir Parkinsono ligos buvo atsižvelgta ir jie buvo išnagrinėti, visų pirma reikia, kad jie būtų nurodyti nuolatinio komiteto posėdžio protokole. Tačiau nors tam tikra informacija, ypač susijusi su Hertzman ir McCormack tyrimais, buvo išplatinta ir apie ją buvo diskutuota per 2003 m. liepos mėn. nuolatinio komiteto darbo grupės posėdį, diskusijos šiuo klausimu nėra perteiktos šio posėdžio protokole. Be to, dokumentus dėl ryšio tarp parakvato naudojimo ir Parkinsono ligos turėjo raštu įvertinti VNAR, o ji to nepadarė. Galiausiai reikia, kad VNAR kitoms valstybėms narėms suteiktų galimybę pateikti pastabų dėl jos vertinimo, o to nagrinėjamu atveju nebuvo.

87 Švedijos Karalystė tvirtina, trečia, kad su ryšio tarp parakvato ir Parkinsono ligos nebuvimu susiję straipsniai, kuriais savo rašytinėse pastabose Pirmosios instancijos teismui remiasi Komisija, nebuvo prieinami per procedūrą, kurioje buvo priimta ginčijama direktyva, nes, priešingai nei su kitais dokumentais, į kuriuos buvo atsižvelgta vertinant nagrinėjamą veikliąją medžiagą, su šiais straipsniais nebuvo galima susipažinti Komisijos interneto tinklalapyje „Communication & Information Resource Center Administrator (CIRCA)“. Konkrečiai tariant, nagrinėjant prašymą įrašyti parakvatą, šių straipsnių turiniu nebuvo remiamasi ar dėl jo diskutuojama. Pastaruoju atžvilgiu iš Komisijos rašytinių pastabų Pirmosios instancijos teismui negalima aiškiai nustatyti konteksto, kuriame ši institucija išanalizavo ir įvertino jos nurodomus dokumentus.

88 Ketvirta, Švedijos Karalystė teigia, kad klausimas dėl ryšio tarp parakvato naudojimo ir Parkinsono ligos yra sudėtingas. Vadinasi tinkamas klausimo dėl parakvato įrašymo į Direktyvos 91/414 I priedą nagrinėjimas taip pat reikalauja išankstinės konsultacijos su moksliniu komitetu. Nepasikonsultavusi su komitetu, Komisija padarė akivaizdžią

dokumentų rinkinio tvarkymo klaidą, tuo pažeisdama EB 174 straipsnio 3 dalį, Direktyvos 91/414 5 straipsnio 1 dalį ir Reglamento Nr. 3600/92 VI priedo A skirsnio 2 dalies a punktą bei 7 straipsnio 1 dalį.

- 89 Antra, Švedijos Karalystė teigia, kad Komisija, nagrinėdama Prancūzijoje atliktą studiją bei Italijos Respublikos ir Portugalijos Respublikos pateiktus duomenis, pažeidė Reglamente Nr. 3600/92 numatytas procedūras.
- 90 Šiuo atžvilgiu Švedijos Karalystė tvirtina visų pirma tai, kad apie svarbą, kurią šioms studijoms ir šiems duomenims savo vertinime priskyrė Komisija, ji sužinojo tik iš atsiliepimo į ieškinį.
- 91 Švedijos Karalystė toliau tvirtina, kad informacija, pagal kurią su parakvato naudojimu susijusi rizika Portugalijoje ir Italijoje buvo valdoma tinkamai, buvo žodžiu perduota per du nuolatinio komiteto darbo grupės posėdžius, nepateikiant jokios nuorodos į kokias nors mokslines studijas ar ataskaitą. Tačiau tam, kad į duomenis būtų galima atsižvelgti įvertinant riziką, jie turėjo būti pateikti rašytiniuose moksliniuose dokumentuose, dėl kurių būtų galima diskutuoti.
- 92 Švedijos Karalystė taip pat nurodo, kad Prancūzijoje atlikta studija žodžiu ir glaustai buvo apibūdinta per 2002 m. gruodžio mėn. nuolatinio komiteto darbo grupės posėdį ir kad ji nebuvo pateikta valstybėms narėms. Be to, VNAR nenurodė, ar ši studija buvo nagrinėta. Kadangi į studiją buvo atsižvelgta, reikėjo, kad VNAR pagal Reglamento Nr. 3600/92 nuostatas pasirūpintų, jog kitos valstybės narės galėtų su ja susipažinti prieš priimant bet kokią sprendimą.

- 93 Švedijos Karalystė galiausiai teigia, kad turėjo būti prieinama rašytinė Prancūzijoje atliktos studijos versija ir pagal Reglamento Nr. 3600/92 nuostatas dėl jos turėjo būti diskusija ir bendras įvertinimas prieš padarant išvadą, kad konkretaus naudojimo atveju rizika yra priimtina. Be to, kadangi Prancūzijoje atliktoje studijoje buvo nurodyta tam tikrais parakvato naudojimo atvejais nepriimtina rizika, ji turėjo būti nusiųsta moksliniam komitetui, kad šis pareikštų savo nuomonę.
- 94 Suomijos Respublika iš esmės priduria, kad nei moksliniam komitetui, nei nuolatiniam komitetui nebuvo pateiktos studijos dėl parakvato poveikio vandens organizmams.
- 95 Komisija visų pirma teigia, kad pagal Reglamento Nr. 3600/92 7 straipsnio 1 dalį VNAR turi patikrinti visą turimą informaciją. Tiesa, atsakomybė už dokumentų tvarkymo koordinavimą, galutinį įvertinimą, sprendimo Bendrijos lygmeniu priėmimą tenka Komisijai. Vis dėlto valstybės narės turi didelę įtaką tvarkant dokumentus.
- 96 Dėl galimo ryšio tarp parakvato ir Parkinsono ligos ji teigia, kad į visą Švedijos Karalystės nurodomą informaciją, kaip ir į kitą informaciją, atsižvelgė tiek ji, tiek VNAR. Šiuo atžvilgiu ji, konkrečiau kalbant, tvirtina, kad Švedijos Karalystė pati pripažįsta, jog tam tikra informacija dėl ryšio tarp parakvato ir Parkinsono ligos buvo išplatinata ir dėl jos buvo diskutuota per 2003 m. liepos mėn. nuolatinio komiteto posėdį. Hertzman ir McCormack tyrimai buvo paminėti organizacijos *Pesticid Aktions-Netzwerk eV* (PAN) biuletenyje, su kuriuo buvo galima susipažinti per 2003 m. liepos mėn. nuolatinio komiteto posėdį.

- 97 Komisija taip pat tvirtina, kad, kaip tai matyti iš 2003 m. gegužės 23 d. VNAR kompetentingos institucijos laiško Komisijai, VNAR įvertino dokumentų, kuriuose nurodomas parakvato ryšys su Parkinsono liga, svarbą ir priėjo prie išvados, kad nebuvo pakankamų motyvų į juos atsižvelgti nagrinėjant klausimą, ar parakvatas gali būti įrašytas į Direktyvos 91/414 I priedą. Be to, per posėdį Komisija nurodė, kad VNAR vertinimas buvo pagrįstas Dewhurst tyrimu.
- 98 Ji taip pat nurodo, kad neegzistuoja jokia pareiga Komisijos tyrimo ataskaitoje nurodyti visą informaciją ar visus dokumentus, dėl kurių buvo diskutuota vertinant, nes Komisija nėra įpareigota diskutuoti dėl visų fakto ir teisės klausimų, kuriuos per administracinę procedūrą iškėlė kiekvienas suinteresuotasis asmuo.
- 99 Dėl Prancūzijoje atliktos studijos ir dėl Italijos Respublikos ir Portugalijos Respublikos perduotos informacijos Komisija iš esmės nurodo tai, kad kaltinimai dėl procedūros pažeidimo, susiję su šios studijos ir šios informacijos nagrinėjimu, yra pavėluoti Procedūros reglamento 48 straipsnio 2 dalies prasme, nes jie buvo pateikti tik kartu su dubliku. Tačiau dublike nurodytos aplinkybės Švedijos Karalystė žinojo tiriant dokumentų rinkinį ir todėl jomis buvo galima remtis ieškinyje.
- 100 Subsidiariai ji nesutinka su tuo, jog nagrinėdama Prancūzijoje atliktą studiją ir Italijos Respublikos bei Portugalijos Respublikos pateiktą informaciją, pažeidė esminius procedūros reikalavimus. Šiuo atžvilgiu ji pirmiausia pakartoja argumentą, kad Reglamento Nr. 3600/92 7 straipsnio 1 dalis yra skirta VNAR, o ne jai. Ji taip pat tvirtina, kad ta pati nuostata nenumato jokio reikalavimo, kad bet kuri įvertinimo ataskaita turi būti rašytiniai moksliniai dokumentai, pagrįsti rašytiniais dokumentais. Be to, Komisijai negali būti taikoma bendra pareiga konsultuotis su moksliniu komitetu, juo labiau, kad nagrinėjamu atveju valstybių narių pateikta informacija nebuvo

tokia sudėtinga techniniu požiūriu, kad būtų buvęs ypatingas motyvas konsultuotis su moksliniu komitetu. Galiausiai Italijos Respublikos ir Portugalijos Respublikos pateikta informacija, kaip ir Prancūzijoje atlikta studija, patvirtino VNAR, nuolatinio komiteto ir mokslinio komiteto išvadas, todėl Komisija neturėjo jokios ypatingos priežasties iš naujo konsultuotis su moksliniu komitetu.

- ¹⁰¹ Galiausiai dėl Suomijos Respublikos argumento, kad nei moksliniam komitetui, nei nuolatiniam komitetui nebuvo pateiktos studijos dėl parakvato poveikio vandens organizmams, Komisija iš esmės teigia, kad į Direktyvos 91/414 reikalaujamas studijas buvo atsižvelgta ir jos buvo išanalizuotos bei kad jei valstybė narė manė, jog į įvertinimo ataskaitą turėjo būti įtraukta tam tikra svarbi informacija, ji apie tai turėjo užsiminti per vertinimo procedūrą, o to Suomijos Respublika nepadarė.

B — *Pirmosios instancijos teismo vertinimas*

- ¹⁰² Visų pirma reikia nagrinėti kaltinimą dėl tariamo trūkumo tvarkant dokumentų rinkinį, susijusio su klausimu dėl galimo ryšio tarp sąlyčio su parakvatu ir Parkinsono ligos.
- ¹⁰³ Šiuo atžvilgiu visų pirma reikia pabrėžti, kad iš Komisijos tyrimo ataskaitos matyti, jog joje nėra nuorodos apie parakvato neurotoksiškumą.

104 Nagrinėjant šį ieškinio pagrindą pakanka svarstyti, ar procedūra, kurioje Komisija priėjo prie tokios išvados, atitinka procedūrinius reikalavimus, įtvirtintus nuostatomis, kurių pažeidimą nurodo Švedijos Karalystė.

105 Šiuo atžvilgiu reikia priminti, kad iš Reglamento Nr. 3600/92 7 straipsnio 1 dalies a ir c punktų matyti, jog VNAR turi patikrinti to paties reglamento 6 straipsnio 2 dalyje nurodytą dokumentų rinkinį ir perduoti ataskaitą apie šį dokumentų rinkinį Komisijai. Reglamento Nr. 3600/92 6 straipsnis patikslina, kad pranešėjas kompetentingai VNAR institucijai turi pateikti dokumentų rinkinio santrauką, kuri apima turimas bandymų santraukas bei rezultatus pagal kiekvieną Direktyvos 91/414 II priedo punktą arba, to negalint padaryti, nurodyti priežastis, dėl kurių ši informacija nėra reikalinga siekiant įvertinti medžiagą pagal Direktyvos 91/414 5 straipsnyje nurodytus kriterijus, arba išsipareigoti trūkstamą informaciją atsiųsti. Direktyvos 91/414 II priede yra 5.7 punktas, numatantis, kad sulėtinto neurotoksiškumo tyrimai turi būti atlikti su medžiagomis, kurių struktūra yra tokia pati ar panaši į struktūrą medžiagų, galinčių sukelti sulėtintą neurotoksiškumą, kaip organofosfatai.

106 Šioje byloje reikia pabrėžti, kaip tai daro Švedijos Karalystė, jog pranešėja niekada nekėlė klausimo dėl ryšio tarp parakvato ir Parkinsono ligos. Be to, iš pirminės ataskaitos matyti, kad pranešėja VNAR nepateikė jokių duomenų apie parakvato neurotoksiškumą ir nenurodė jokios priežasties, dėl kurios nereikia pateikti informacijos šiuo klausimu. Be to, nors pagal Reglamento Nr. 3600/92 7 straipsnio 2 dalį VNAR galėjo paprašyti, kad pranešėja patobulintų savo dokumentų rinkinį arba jį papildytų, ji šia galimybe nepasinaudojo. Iš tiesų savo pirminėje ataskaitoje VNAR aiškiai pabrėžia, kad informacijos, kurią pranešėja pateikė dėl toksinių parakvato aspektų, pakanka, kad šią medžiagą būtų galima įrašyti į Direktyvos 91/414 I priedą.

- 107 Tiesa, šiame procese Komisija tvirtina, kad VNAR iš tikrųjų Dewhurst tyrimo pagrindų įvertino dokumentų, kuriuose nurodomas parakvato ryšys su Parkinsono liga, svarbą, ir kad ji priėjo prie išvados, jog nėra pakankamų motyvų į šiuos dokumentus atsižvelgti sprendžiant klausimą, ar galima parakvatą įrašyti į Direktivos 91/414 I priedą (žr. šio sprendimo 97 punktą).
- 108 Vis dėlto, jei ir būtų sutikta su tuo, kad šis įvertinimas realiai įvyko, kaip galima manyti iš 2003 m. gegužės 23 d. laiško, kurį nurodo Komisija, bei iš šiame procese nagrinėjamos bylos medžiagoje esančio Dewhurst tyrimo, reikia konstatuoti, kad šis vertinimas neatitinka Reglamento Nr. 3600/92 7 straipsnyje nustatytų reikalavimų. Iš tiesų, kaip tai nurodo Švedijos Karalystė (žr. šio sprendimo 65 punktą), ir šiuo klausimu Komisija jai neprieštarauja, literatūroje apie parakvato neurotoksiškumą yra nuorodų į ryšį tarp parakvato naudojimo ir Parkinsono ligos atsiradimo. Vadinas, jei VNAR atliko literatūros apie galimą ryšį tarp parakvato ir Parkinsono ligos vertinimą, šis vertinimas buvo atliekamas nagrinėjant parakvato neurotoksiškumą. Reglamento Nr. 3600/92 7 straipsnio 1 dalies c punktas įpareigoja VNAR atlikus veikliosios medžiagos įvertinimą pateikti Komisijai ataskaitą, kuri pagal to paties reglamento 7 straipsnio 3 dalį informavimo tikslu turi būti pateikta nuolatiniam komitetui ir kitoms valstybėms narėms.
- 109 Tačiau nagrinėjamu atveju, kaip tai iš esmės nurodo Švedijos Karalystė (žr. šio sprendimo 86 punktą) ir Komisija šiuo klausimu jai neprieštaravo, VNAR ataskaitose nebuvo jokio literatūros apie galimą ryšį tarp parakvato ir Parkinsono ligos įvertinimo. Be to, Komisija neįrodė ir netgi netvirtino, kad toks įvertinimas buvo perduotas nuolatiniam komitetui.
- 110 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta prieš tai, reikia manyti, jog Komisijos tyrimo ataskaitoje esantį teiginį, kad nėra požymių apie parakvato neurotoksiškumą, lemia tai, jog dokumentų rinkinys buvo nagrinėjamas nesilaikant Reglamento Nr. 3600/92

7 straipsnyje nustatytų procedūrinių reikalavimų. Todėl reikia sutikti su kaltinimu, grindžiamu procedūros pažeidimu, susijusiu su galimo ryšio tarp parakvato ir Parkinsono ligos nagrinėjimu, nesant būtinybės pasisakyti dėl kitų šiam kaltinimui pagrįsti pateiktų argumentų.

- 111 Antra, reikia svarstyti kaltinimus, susijusius su nagrinėjant Prancūzijoje atliktą studiją ir Italijos Respublikos bei Prancūzijos Respublikos pateiktus duomenis padarytu procedūros pažeidimu.
- 112 Šiuo atžvilgiu visų pirma reikia nagrinėti Komisijos iškeltą šių kaltinimų nepriimtimumo pagrindą.
- 113 Pagal Procedūros reglamento 48 straipsnio 2 dalį proceso metu negalima pateikti naujų ieškinio pagrindų, išskyrus tuos atvejus, kai jie pagrindžiami teisinėmis arba faktinėmis aplinkybėmis, kurios tapo žinomos vykstant procesui.
- 114 Kaip pabrėžia Komisija (žr. šio sprendimo 99 punktą), savo dublike tvirtindama, kad turėjo būti prieinama rašytinė Italijos Respublikos ir Portugalijos Respublikos pateiktų duomenų bei Prancūzijoje atliktos studijos versija ir jie turėjo būti pateikti moksliniam komitetui, Švedijos Karalystė remiasi ieškinyje nenurodytais pagrindais, kurie dėl to yra nauji Procedūros reglamento 48 straipsnio 2 dalies prasme.
- 115 Be to, neginčijama, kad Italijos Respublikos ir Portugalijos Respublikos duomenys buvo pateikti žodžiu per nuolatinio komiteto posėdžius ir kad Prancūzijoje atlikta

studija buvo paminėta tos pačios darbo grupės 2002 m. gruodžio mėn. ir 2003 m. vasario mėn. posėdžių protokoluose. Vadinasi, šios informacijos ir šios studijos buvimas nėra aplinkybė, kuri tapo žinoma vykstant procesui Pirmosios instancijos teisme.

116 Vis dėlto reikia pabrėžti, kad Švedijos Karalystė naujais šio sprendimo 114 punkte nurodytais pagrindais remiasi tik tiek, kiek savo atsiliepime į ieškinį Komisija tvirtina, kad Italijos Respublikos ir Portugalijos Respublikos pateikta informacija bei Prancūzijoje atlikta studija turėjo tam tikros reikšmės parakvato įrašymui į Direktyvos 91/414 I priedą.

117 Reikia manyti, kad aplinkybės, kuriomis į nagrinėjamą informaciją ir studiją buvo atsižvelgta, niekaip neatskleidžia svarbos, kurią šiems įrodymams suteikė Komisija, siekdama parakvatą įrašyti į Direktyvą 91/414. Iš tiesų, kaip tai nurodo Švedijos Karalystė (žr. šio sprendimo 77 punktą) ir šiuo klausimu Komisija jai neprieštarauja, Italijos Respublikos ir Portugalijos Respublikos pateiktą informaciją sudarė tik paprasčiausias patvirtinimas, kad, remiantis kiekvienos šių dviejų valstybių narių patirtimi, su parakvatu susijusi rizika galėjo būti tinkamai valdoma, ir nebuvo pateikta jokia studija ar joks rašytinis dokumentas, kurie galėtų šią informaciją pagrįsti. Be to, neginčijama, kad nuolatiniam komitetui Prancūzijoje atlikta studija buvo atskleista tik žodžiu ir glaustai bei kad ji nebuvo pateikta nuolatinio komiteto valstybių narių atstovams. Atsižvelgiant į šias aplinkybes, reikia manyti, kad tariama nagrinėjamų informacijos ir studijos svarba parakvato įrašymui į Direktyvos 91/414 I priedą yra faktinė aplinkybė, kuri tapo žinoma tik vykstant procesui Pirmosios instancijos teisme. Vadinasi, kaltinimai dėl Prancūzijoje atliktos studijos ir Italijos Respublikos bei Portugalijos Respublikos pateiktos informacijos nagrinėjimo turi būti laikomi priimtini pagal Procedūros reglamento 48 straipsnio 2 dalį.

- 118 Svarstant šių kaltinimų pagrįstumo klausimą visų pirma reikia nagrinėti kaltinimus dėl Prancūzijoje atliktos studijos nagrinėjimo.
- 119 Šiuo atžvilgiu visų pirma reikia priminti tai, kad Komisija Prancūzijoje atliktą studiją nurodo kaip svarbų įrodymą, vertinant parakvatą, ir akcentuoja tai, kad šioje studijoje prieita prie išvados, jog operatorių sąlyčio su parakvatu lygis gali būti priimtinas, jei naudojama traktorių įranga, o rankinės įrangos naudojimas gali būti nepakankamas, ir kad ši studija rekomenduoja uždrausti naudojimą privačiuose soduose ir užtikrinti naudotojų nustatymą.
- 120 Taip pat reikia pabrėžti, kad šalys sutinka su tuo, jog neegzistuoja rašytinė Prancūzijoje atliktos studijos vertinimo ataskaitos versija ir kad ši studija nebuvo pateikta moksliniam komitetui, kad šis pareikštų savo nuomonę. Be to, kaip tai nurodo Švedijos Karalystė, šioje ataskaitoje nėra nieko, kas galėtų įrodyti, jog VNAR galėjo susipažinti su Prancūzijoje atlikta studija ir kad ji šią studiją nagrinėjo iki tol, kol buvo priimtas sprendimas dėl parakvato įtraukimo į direktyvos I priedą.
- 121 Kadangi nėra įrodyta, kad VNAR ataskaita dėl Prancūzijoje atliktos studijos buvo pateikta nuolatiniam komitetui, darytina išvada, jog šios studijos, kurią Komisija teigia buvus svarbia jai vertinant parakvatą, nagrinėjimas neatitinka Reglamento Nr. 3600/92 7 straipsnyje numatytų procedūros reikalavimų. Konkrečiau tariant, kaip tai jau buvo nurodyta šio sprendimo 108 punkte, Reglamento Nr. 3600/92 7 straipsnio 1 dalies c punktas reikalauja, kad VNAR Komisijai perduotų atliktą įvertinimo ataskaitą, kuri pagal to paties reglamento 7 straipsnio 3 dalį informavimo tikslu turi būti pateikta nuolatiniam komitetui ir kitoms valstybėms narėms.
- 122 Be to, Prancūzijoje atliktos studijos nagrinėjimas labai skiriasi nuo Šri Lankoje, Gvatemaloje ir Ispanijoje atliktų studijų dėl operatorių sąlyčio su parakvatu lygio

nagrinėjimo. Iš tiesų šias studijas, kurių pirmosiose dviejose nurodomi atvejai, kai operatoriaus sąlyčio su parakvatu lygis viršijo LOSL, VNAR išnagrinėjo. VNAR nagrinėjant šias studijas, buvo parengta santrauka raštu, esanti arba pirminėje ataskaitoje, arba šios ataskaitos priede. Be to, šios ataskaitos buvo pateiktos nuolatiniam komitetui ir moksliniam komitetui.

123 Kadangi, Komisijos nuomone, Prancūzijoje atlikta studija turėjo tam tikros svarbos parakvato įvertinimui, jai turėjo būti taikoma tokia pati nagrinėjimo procedūra, kokia naudota vertinant Šri Lankoje, Gvatemaloje ir Ispanijoje atliktas studijas, apimant ir jų nagrinėjimą moksliniame komitete.

124 Antra, dėl Italijos Respublikos ir Portugalijos Respublikos pateikta informacijos nagrinėjimo reikia pabrėžti, kad bylos medžiagoje nėra nieko, kas įrodytų, jog ši informacija, kurią Komisija laikė svarbia, buvo pateikta VNAR ataskaitoje. Dėl šių priežasčių, kurios jau buvo nurodytos šio sprendimo 108 ir 121 punktuose, tokios ataskaitos nebuvimas yra Reglamento Nr. 3600/92 7 straipsnio nuostatų pažeidimas.

125 Vadinasi, reikia sutikti su kaltinimais dėl procedūros pažeidimo nagrinėjant Prancūzijoje atliktą studiją ir Italijos Respublikos bei Portugalijos Respublikos pateiktą informaciją.

126 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta anksčiau, reikia sutikti su ieškinio pagrindu dėl dokumentų rinkinio nagrinėjimo, pažeidžiant Reglamento Nr. 3600/92 7 straipsnį, nesant būtinybės nagrinėti kitus šalių nurodytus ieškinio pagrindus, kaltinimus ir procesinio pobūdžio argumentus.

III — *Dėl ieškinio pagrindų, susijusių su Direktyvos 91/414 5 straipsnio, integracijos reikalavimo, aukšto apsaugos lygio ir atsargumo principų pažeidimu, grupės*

127 Ši ieškinio pagrindų grupė sudaryta iš dviejų dalių, kurių pirmoji susijusi su žmonių sveikatos, o antroji – su gyvūnų sveikatos apsauga.

128 Be to, šalys pateikė keletą argumentų dėl integracijos, atsargumo ir aukšto apsaugos lygio principų apimties, kuriuos Švedijos Karalystė nurodė per posėdį ir šiais klausimais Komisija jai neprieštaravo, ir tai tik patvirtino jau aiškiai išdėstytus ieškinio pagrindus ir argumentus.

A — *Dėl pirmos dalies, susijusios su žmonių sveikatos apsauga*

1. Šalių argumentai

129 Švedijos Karalystė, palaikoma įstojusių į bylą šalių, tvirtina, kad nagrinėdama parakvato naudojimo sukeltą riziką žmonių sveikatai Komisija pažeidė atsargumo principą, aukšto apsaugos lygio ir integracijos reikalavimo principą bei Direktyvos 91/414 5 straipsnį ir konkrečius VI priedo reikalavimus. Todėl ji aiškiai viršijo savo diskrecijos ribas. Šiuo atžvilgiu Švedijos Karalystė, palaikoma įstojusių į bylą šalių, iš esmės nurodo tris kaltinimus, su kuriais Komisija nesutinka.

a) Kaltinimas dėl LOSL viršijančio operatoriaus sąlyčio

130 Švedijos Karalystė, palaikoma Danijos Karalystės, visų pirma teigia, kad nagrinėjant veikliąją medžiagą pagal Direktyvos 91/414 5 straipsnio reikalavimus, yra taikytini VI priede numatyti vienodi principai, kuriais valstybės narės remiasi per nacionalines augalų apsaugos produktų registracijos procedūras.

131 Šiuo atžvilgiu Direktyvos 91/414 5 straipsnis bent jau netiesiogiai nukreipia į VI priede išdėstytus kriterijus. Todėl pagal Direktyvos 91/414 5 straipsnio 1 dalies b punktą Direktyvos 91/414 4 straipsnio 1 dalies b punkto iv ir v papunkčiuose nustatyti esminiai reikalavimai yra taikytini vertinant veikliąją medžiagą. Įvertinti, ar šių esminių reikalavimų buvo laikytasi, neįmanoma netaikant VI priedo principų, kurie nustato šių nuostatų turinį.

132 VI priede įtvirtintų vienodų principų taikytinumas taip pat išplaukia iš Komisijos praktikos, nes, nesant konkrečių gairių dėl Direktyvos 91/414 5 straipsnyje numatytų reikalavimų laikymosi, Komisija visuomet taiko VI priedo kriterijus.

133 Antra, Švedijos Karalystė nurodo, kad modeliavimas ir lauko tyrimai aiškiai rodo, jog nagrinėjamu atveju apsaugos lygis neatitinka VI priedo C 2.4.1.1 punkte, numatančiame, kad operatoriaus sąlytis liečiant ir naudojant augalų apsaugos preparatą siūlomomis naudojimo sąlygomis (atsižvelgiant į normą ir naudojimo metodą) negali viršyti LOSL. Dėl to, kad buvo viršytas LOSL, tirdama parakvatą Komisija pažeidė Direktyvos 91/414 5 straipsnį, VI priedą ir aukšto apsaugos lygio principą.

- 134 Suomijos Respublika papildomai nurodo tai, kad reikėjo atsižvelgti į neurologinį parakvato poveikį, kuris matyti iš mokslinių tyrimų, skirtų LOSL nustatyti, ir operatoriams leistinos dienos normos. Jos teigimu, neatsižvelgus į studijas dėl parakvato neurologinio poveikio, LOSL ir leistina dienos norma, pagal kurias vertinama rizika operatoriams, yra per didelės.
- 135 Komisija nesutinka su teiginiu, kad, vertindama parakvatą, turėjo taikyti VI priedo vienodus principus.
- 136 Visų pirma, Direktyvos 91/414 5 straipsnio 1 dalies b punktas nukreipia į tos pačios direktyvos 4 straipsnio 1 dalies b punkto iv ir v papunkčius, kurie nemini VI priedo. Vadinas, vertindama veikliąją medžiagą, Komisija nėra formaliai įpareigota taikyti šio priedo vienodų principų. Ji taip pat iš esmės nurodo tai, kad nors šie principai neįpareigoja, vertindama veikliąją medžiagą ji vis dėlto gali į juos atsižvelgti.
- 137 Ji tvirtina, kad savavališko sprendimo tikimybė, kurią, Švedijos Karalystės teigimu, lemia VI priedo principų netaikymas, neatrodo labai tikėtina atsižvelgiant į vertinimo priemonių, kurios, remiantis teisės aktais dėl augalų apsaugos produktų, taikomos veikliajai medžiagai, gausą.
- 138 Dėl Suomijos Respublikos argumento, kad buvo nustatyti žymiai aukštesni saugumo kriterijai, kuriuos išreiškia LOSL ir leistina dienos norma, nes nebuvo atsižvelgta į neurologinį parakvato poveikį, Komisija teigia maniusi, kad nereikėjo vertinti parakvato poveikio, kiek tai susiję su Parkinsono liga, ir kad nei viena valstybė narė nepateikė tokio prašymo.

b) Dėl kaltinimo, grindžiamo nepakankama mokslinio dokumentų rinkinio įrodymą galia, kad būtų galima padaryti išvadą, jog nėra didelės parakvato rizikos žmonių sveikatai

139 Švedijos Karalystė nesutinka su Komisijos požiūriu, kad iš mokslinio dokumentų rinkinio matyti, jog parakvatas nekelia didelės rizikos žmonių sveikatai.

140 Šiuo atžvilgiu Švedijos Karalystė, palaikoma Danijos Karalystės, tvirtina, pirma, kad iš Direktyvos 91/414 5 straipsnio 1 dalies matyti, jog medžiaga gali būti įrašyta į I priedą tik tada, jei neginčijamai įrodoma, jog produktas, kurio sudėtyje yra veikliosios medžiagos, bent tipinėje naudojimo srityje gali būti naudojamas visiškai saugiai. Toks įrodymas turi būti pagrįstas rizikos vertinimu, patvirtintu moksliniu dokumentų rinkiniu.

141 Danijos Karalystė ginčija tai, kad Direktyvos 91/414 5 straipsnio 1 dalies formuluotė nustato, jog Komisijai taikoma sumažinta įrodymo pareiga, būtent jog paprasčiausios galimybės, neužtikrintos ar teorinės, kad produktas, kurio sudėtyje yra veikliosios medžiagos, gali būti priimtinas, pakanka tam, kad būtų leista šią medžiagą įrašyti į Direktyvos 91/414 I priedą. Jei yra požymių, kad tam tikra veiklioji medžiaga gali kelti tam tikro pobūdžio riziką žmonių sveikatai ar aplinkai, prieš nusprendžiant medžiagą įrašyti į I priedą, reikia surinkti pakankamai informacijos, kad būtų galima šią riziką įvertinti moksliai, o galimų naudojimo apribojimų veiksmingumas turi būti įvertintas su tokiu pačiu moksliniu kruopštumu.

142 Nagrinėjamu atveju, ieškovės teigimu, mokslinių dokumentų rinkinys neleidžia padaryti išvados, kad parakvatas atitinka Direktyvos 91/414 5 straipsnyje nustatytus reikalavimus.

- 143 Visų pirma, matematiniai modeliai nedviprasmiškai rodo, kad naudotojų sąlytis su parakvatu viršija nustatytą ribą. Gvatemaloje atlikta studija ir Prancūzijoje atlikta studija parodė aukštą sąlyčio lygį, kuris vartotojų atveju yra nepriimtinas, ir tik Ispanijoje atliktoje studijoje prieinama prie išvados, jog sąlyčio lygis yra priimtinas.
- 144 Be to, nei į Gvatemaloje, nei į Prancūzijoje atliktas studijas nebuvo tinkamai atsižvelgta. Taigi nors Gvatemaloje atliktoje studijoje pabrėžiama, kad rekomenduojamą apsaugos įrangą naudojusio asmens sąlyčio lygis viršijo LOSL, savo nuomonėje mokslinis komitetas nusprendė, jog tik asmenų, kurie nesilaikė rekomenduojamos darbo procedūros, sąlyčio lygis yra arti ribos. Be to, nors Prancūzijoje atliktoje studijoje pabrėžiama, kad reikia uždrausti naudoti ant nugaros nešiojamą purkštuvą ir rekomenduojama parakvato nenaudoti privačiuose soduose, ginčijamoje direktyvoje apsiribojama draudimu ant nugaros nešiojamus ar rankoje laikomus purkštuvus naudoti tik „asmeniniuose soduose“.
- 145 Komisija teigia, jog mokslinio dokumentų rinkinio įrodomosios galios pakako parakvato įrašymui į direktyvos I priedą pateisinti.
- 146 Šiuo atžvilgiu ji pateikia argumentų, pirma, dėl Direktyvos 91/414 5 straipsnio apimties. Ji visų pirma nesutinka su Direktyvos 91/414 5 straipsnio aiškinimu, jog ši nuostata reikalauja, kad prieš veikliąją medžiagą įrašant į I priedą turi būti neginčijamai įrodyta, jog produktas, kurio sudėtyje yra veikliosios medžiagos, naudojamas visiškai saugiai, bent tipinėje naudojimo srityje, atsižvelgiant į visą galimą riziką.
- 147 Pirma, toks reikalavimas reikštų nulinę toleranciją. Tačiau iš teismo praktikos matyti, kad netinkama, jei apsaugos priemonė būtų pagrįsta vien hipotetiniu požiūriu į riziką,

paremtu paprasčiausiomis, mokslškai dar nepatikrintomis prielaidomis. Konkrečiai tariant, Pirmosios instancijos teismas yra nusprendęs, kad Bendrijos institucijos negali savo sprendimų orientuoti į nulinį rizikos lygį (2002 m. rugsėjo 11 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Pfizer Animal Health prieš Tarybą*, T-13/99, Rink. p. II-3305, 152 punktas).

148 Antra, šis reikalavimas prieštarauja Direktyvos 91/414 formuluotei ir įrodymams, kurių pastaroji reikalauja siekiant įrašyti veikliąją medžiagą. Naudodamas frazę „jeigu tikimasi“ vietoje, pavyzdžiui, frazės „jei galima įrodyti“, teisės aktų leidėjas pripažino, kad neįmanoma numatyti visų galimų ir išsivaizduotinų situacijų, kai augalų apsaugos produktą, kurio sudėtyje yra veikliosios medžiagos, galima naudoti, ir aplinkos sąlygos, į kurias turi būti atsižvelgta naudojant augalų apsaugos produktus, kurių sudėtyje yra veikliosios medžiagos, įvairiose valstybėse narėse gali labai skirtis, dėl šių priežasčių su augalų apsaugos produktais susijusių teisės aktų leidėjas aktyvų vaidmenį suteikia valstybėms narėms.

149 Direktyvos 91/414 5 straipsnio 4 dalyje numatytų naudojimo apribojimų klausimu Komisija nesutinka su tuo, kad turi būti mokslškai patikrinta, jog šie apribojimai tikrai sumažina riziką. Šiuo atžvilgiu ji tvirtina, kad Direktyvos 91/414 5 straipsnio 1 dalis numato, jog nustatant, ar „tikimasi“, kad sąlygos medžiagai įrašyti į šios direktyvos I priedą bus įvykdytos, reikia atsižvelgti į „dabartines“ mokslo ir technikos žinias.

150 Antra, Komisija nesutinka su tuo, kad mokslinio dokumentų rinkinio nepakako pagrįsti parakvato įrašymo į Direktyvos 91/414 I priedą.

- 151 Egzistuoja pakankamai mokslinių dokumentų, kad būtų galima manyti, jog nepaisant rizikos, kurią galėtų kelti parakvato naudojimas, įvertinta rizika buvo priimtina atsižvelgiant į priimtas jai sumažinti skirtas priemones, kaip kad draudimas privatiems asmenims naudoti savo sudėtyje parakvato turinčius augalų apsaugos produktus ir sąlygų šios medžiagos profesiniam naudojimui nustatymas.
- 152 Be to, LOSL viršijimą rodantys matematiniai modeliai nėra svarbūs. Šiuo atžvilgiu Komisija tvirtina, kad kai matematiniai modeliai atskleidžia problemų egzistavimą, reikia atlikti lauko tyrimus. Tačiau nagrinėjamu atveju priede VNAR konstatavo, jog LOSL neviršytas, jei laikomasi parakvato naudojimui numatytų sąlygų. Be to, mokslinis komitetas priėjo prie tokios pačios išvados kaip ir VNAR, nes jis konstatavo, jog nors iš sąlyčio modelių matyti, kad LOSL galiausiai gali būti viršytas, įvairių šalių lauko tyrimai parodė, kad modeliai pervertino realų sąlytį darbo atveju.
- 153 Be to, Komisija neigia tai, kad ji atsižvelgė tik į Ispanijoje atliktą studiją, kad susidarytų savo nuomonę. Šiuo klausimu ji primena, jog VNAR ir mokslinis komitetas bei EKK ekspertai manė, kad pateiktų studijų pakanka ir kad, apskritai galima sutikti, jog parakvatas, jei naudojamas siūlomomis sąlygomis, nesukelia didelės rizikos sveikatai.
- 154 Dėl tariamo neatsižvelgimo į Gvatemaloje atliktą studiją per ginčijamos direktyvos priėmimo procedūrą Komisija nurodo, kad iš mokslinio komiteto nuomonės matyti, jog jis turėjo pirminės ataskaitos priedą, kuriame buvo Gvatemaloje atlikta studija. Be to, savo antrojoje ataskaitoje VNAR pabrėžė, jog mokslinis komitetas savo nuomonę grindė lauko studija. Todėl niekas neleidžia daryti išvados, kad mokslinis komitetas neatsižvelgė į Gvatemaloje atliktą studiją.

155 Komisija taip pat ginčija tai, kad ginčijamoje direktyvoje numatytos parakvato naudojimo sąlygos neatspindi Prancūzijoje atliktos studijos išvadų. Šiuo atžvilgiu ji tvirtina, pirma, kad ginčijama direktyva apskritai neleidžia rankinių įrankių ir, antra, kad norint gauti leidimą naudoti augalų apsaugos produktą taikoma geros praktikos laikymosi sąlyga.

c) Dėl apsaugos lygio sumažinimu grindžiamo kaltinimo

156 Švedijos Karalystė, palaikoma Austrijos Respublikos, iš esmės tvirtina, kad sutikdama įrašyti parakvatą į I priedą Komisija pažeidė aukšto žmonių sveikatos apsaugos lygio principą.

157 Taigi aplinkybė, kad ginčijama direktyva reikalauja, pirma, įgyvendinti valdymo programas, skirtas operatorių apsaugai, ir, antra, perduoti Komisijai metinę ataskaitą apie parakvato naudojimo poveikį operatorių sveikatai, rodo, jog Komisija abejoja parakvato keliamo rizika. Jokios kitos į I priedą įrašytos medžiagos atveju tokių metinių ataskaitų pateikti nereikia. Iš to matyti, kad nagrinėjamu atveju Komisija nusprendė imtis veiksmų, prieštaraujančių Direktyvai 91/414, atsargumo ir aukšto lygio apsaugos principui.

158 Todėl suteikdama leidimą kaip veikliajai medžiagai parakvatui, tai yra, labiausiai toksiškai medžiagai, Komisija stipriai sumažino apsaugos lygį, taikomą renkantis medžiagas, kurios gali būti įrašytos į I priedą. Dėl šios aplinkybės ji akivaizdžiai pažeidė nagrinėjamų nuostatų tikslą užtikrinti aukštą apsaugos lygį bei Direktyvos 91/414 preambulės nuostatas, pagal kurias žmonių ir gyvūnų sveikatos bei aplinkos apsauga turėtų tapti prioritetu, palyginti su augalų auginimo gerinimo tikslu.

159 Komisija į tai atsako, kad negalima paaiškinti, kodėl Švedijos Karalystė ją kaltina tuo, kad Komisija reikalauja, jog augalų apsaugos produkto, savo sudėtyje turinčio parakvato, registracijos savininkai parengtų naudotojų apsaugos programą ir kiekvienais metais praneštų apie galimą, dėl produkto naudojimo su sveikata ar tarša susijusių problemų atsiradimą.

2. Pirmosios instancijos teismo vertinimas

a) Dėl vertinimo pagrindo

160 Direktyvos 91/414 5 straipsnio 1 dalyje numatyta, jog tam, kad medžiaga galėtų būti įrašyta į tos pačios direktyvos I priedą, turi būti galima tikėtis, kad atsižvelgiant į dabartines mokslo ir technikos žinias augalų apsaugos produktų, savo sudėtyje turinčių nagrinėjamos veikliosios medžiagos, naudojimas, jei buvo laikytasi geros augalų apsaugos praktikos reikalavimų, neturi kenksmingo poveikio žmonių sveikatai pagal Direktyvos 91/414 4 straipsnio 1 dalies b punkto iv papunktį.

161 Ši nuostata, aiškinama kartu su atsargumo principu, reiškia, kad jei žmonių sveikatos požiūriu yra rimtų požymių, kurie, nepašalindami mokslinio netikrumo, leidžia pagrįstai abejoti medžiagos nekenksmingumu, šios medžiagos iš principo negalima įrašyti į Direktyvos 91/414 I priedą. Iš tiesų atsargumo principas yra skirtas galimai rizikai išvengti. Kita vertus, vien hipotetinė rizika, grindžiama nepatvirtintomis mokslinėmis hipotezėmis, yra atmestina (2003 m. spalio 21 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Solvay Pharmaceuticals prieš Tarybą*, T-392/02, Rink. p. II-4555, 129 punktas).

- 162 Vertinant, ar įvykdyti Direktyvos 91/414 5 straipsnio 1 dalies reikalavimai, susiję su žmonių sveikata, ta pati nuostata nukreipia į Direktyvos 91/414 4 straipsnio 1 dalies b punkto iv papunktį, kuris iš esmės numato, jog turi būti nustatyta, kad augalų apsaugos produktas neturi tiesioginio ar netiesioginio kenksmingo poveikio žmogaus ar gyvūnų sveikatai arba požeminiam vandeniui.
- 163 Vis dėlto reikia pabrėžti, kad iš Direktyvos 91/414 4 straipsnio 1 dalies a punkto kyla išvada, jog siekiant nustatyti, ar yra įvykdyti tos pačios direktyvos 4 straipsnio 1 dalies b punkto reikalavimai, reikia taikyti vienodus VI priede numatytus principus. Be to, Direktyvos 97/57, kuri nustato VI priedo turinį, antrojoje konstatuojamojoje dalyje pabrėžiama, kad šis priedas turi nustatyti vienodus principus, skirtus užtikrinti, kad Direktyvos 4 straipsnio 1 dalies b, c, d ir e punktų reikalavimai taikomi vienodai ir pakankamai griežtai.
- 164 Iš to galima daryti išvadą, kad Direktyvos 91/414 4 straipsnio 1 dalies b punkto iv papunktis, į kurį aiškiai nukreipia tos pačios direktyvos 5 straipsnio 1 dalies b punktas, įpareigoja laikytis VI priedo vienodų principų.
- 165 Be to, jei Direktyvos 91/414 5 straipsnio 1 dalies b punkto nuoroda nereikštų VI priede įtvirtintų vienodų principų taikytinumo, ši nuoroda neturėtų jokios realios prasmės. Iš tiesų jei tokiu atveju būtų norima įvertinti, ar pagal Direktyvos 91/414 5 straipsnio 1 dalies b punktą nėra kenksmingo poveikio žmonių sveikatai, šioje nuostatoje numatyta nuoroda apsiribotų praktiškai tapataus kriterijaus, grindžiamo „tiesioginio ar netiesioginio kenksmingo poveikio žmogaus <...> sveikatai (pvz., per geriamąjį vandenį, maistą <...>) arba požeminiam vandeniui“ neturėjimu, taikymu.

- 166 Galiausiai reikia pabrėžti, kad per posėdį Komisija pripažino, jog jau rėmėsi VI priedo kriterijais, kai pagal Direktyvos 91/414 5 straipsnio 1 dalį nagrinėjo tam tikras veikliąsias medžiagas.
- 167 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta aukščiau, reikia konstatuoti, jog kai Komisija nagrinėja veikliąją medžiagą dėl galimybės ją įrašyti į Direktyvos 91/414 I priedą, iš šios direktyvos 5 straipsnio 1 dalies b punkto matyti, jog turi būti taikomi VI priedo kriterijai.
- 168 Konkrečiai tariant, VI priedo C 2.4.1.1 punktas nustato, jog neregistruojama, jeigu operatoriaus sąlytis liečiant ir naudojant augalų apsaugos produktą siūlomomis naudojimo sąlygomis ir ypač atsižvelgiant į normą ir naudojimo metodą viršija LOSL.
- 169 Direktyvos 91/414 5 straipsnio 4 dalis, nustatanti, kad, įrašant veikliąją medžiagą į I priedą, gali būti taikomi tam tikri naudojimo apribojimai, reiškia, kad leidžiama įrašyti medžiagas, kurios neatitinka šios direktyvos 5 straipsnio 1 dalyje numatytų reikalavimų, nustatant tam tikrus apribojimus, leidžiančius išvengti problemų keliančio nagrinėjamos medžiagos naudojimo.
- 170 Kadangi ši nuostata atrodo kaip Direktyvos 91/414 5 straipsnio 1 dalies išlyga, ją reikia aiškinti atsižvelgiant į atsargumo principą. Todėl, prieš veikliąją medžiagą įtraukiant į Direktyvos 91/414 I priedą, turi būti neginčijamai įrodyta, jog nagrinėjamos medžiagos naudojimo apribojimai leidžia užtikrinti, kad ši medžiaga naudojama taip, kaip to reikalauja Direktyvos 5 straipsnio 1 dalis.

171 Įvairius šioje dalies kaltinimus reikia nagrinėti atsižvelgiant į ką tik nustatytas taisykles.

b) Dėl pateiktų kaltinimų

172 Visų pirma reikia kartu nagrinėti du pirmus kaltinimus dėl LOSL viršijimo ir nepakankamo dokumentų rinkinio įrodomosios galios, kad būtų galima leisti parakvatą įrašyti į Direktyvos 91/414 I priedą.

173 Šių dviejų kaltinimų atveju šalys neginčija, kad nuolatinis komitetas nustatė, jog LOSL yra 0,005 miligramo vienam kūno svorio kilogramui, kai sąlytis su parakvatu yra trumpalaikis.

174 Šalys taip pat sutinka su tuo, kad iš matematinių modelių matyti, jog operatorių sąlytis LOSL viršija 4–100 kartų. Vis dėlto, kaip tai teisingai nurodo Komisija, savo nuomonėje mokslinis komitetas pabrėžė, jog iš įvairiose šalyse atliktų lauko tyrimų matyti, kad matematiniai modeliai labai pervertino realų operatorių sąlytį darbo metu. Vadinasi, reikia manyti, kad nagrinėjamosiomis aplinkybėmis matematiniai modeliai patys savaime nėra reikšmingas požymis, kuris leistų pagrįstai abejoti parakvato nekenksmingumu.

175 Lauko tyrimų klausimu pirmiausia reikia nagrinėti Gvatemaloje atliktą studiją, iš kurios matyti, kad vieno šioje studijoje dalyvavusių operatorių sąlyčio su parakvatu lygis buvo 118 % šiai medžiagai nustatyto LOSL.

176 Be to, iš pranešėjos pastabų dėl Gvatemaloje atliktos studijos, pateikiamų pirminės ataskaitos priede, matyti, kad neatrodo, jog operatoriai, kurių atveju galimas ir nuolatinis sąlytis buvo pats aukščiausias, maišė, pildė purškiklių rezervuarus ir produktą naudojo kitaip negu kiti studijos dalyviai. Pirminės ataskaitos priede taip pat pažymima, kad visi studijoje dalyvavę operatoriai paprastai vadovavosi išpėjime apie produkto maišymą ir purškimus pateiktų rekomendacijų ir, atrodo, kad jie įrodė, jog maišydami nagrinėjamą produktą paprastai tinkamai laikėsi higienos standartų.

177 Iš pirminės ataskaitos priedo taip pat matyti, jog drėkinimo kanaluose purškiant krūtinės ar galvos aukštyje operatorių drabužiai buvo labai apnuodyti ir kad buvo pastebėta, jog operatorius, kurio sąlyčio lygis siekė 118 % LOSL, produktą naudojo drėkinimo kanalo zonoje ir dėl to purkštuvu purkštuką laikė galvos aukštyje.

178 Tiesa, pirminės ataskaitos priede nurodyta, kad aplinkybės, kuriomis operatorius patyrė LOSL viršijantį sąlytį Gvatemaloje atliktoje studijoje, neturi būti laikomos kaip atspindinčios Europoje taikomą praktiką. Vis dėlto reikia konstatuoti, kad pirminės ataskaitos priede nėra nurodyta jokia priežastis, dėl kurios parakvato naudojimas drėkinimo kanalų zonoje, lemiantis tai, kad operatorius pakelia purškiklį iki galvos aukščio, neatspindi naudojimo Europoje sąlygų. Kita vertus, Švedijos Karalystė, šiuo klausimu Komisijai neprieštaraujant, teigia, kad parakvato naudojimas šlaitiniuose laukuose yra vienas iš numatytų parakvato naudojimo būdų Europoje (žr. šio sprendimo 75 punktą).

179 Beje, reikia pabrėžti, kad joks Direktyvos 91/414 5 straipsnio 4 dalies pagrindu priimtas apribojimas nedraudžia parakvatą naudoti tokiomis aplinkybėmis, kai operatoriaus sąlytis viršija LOSL Gvatemaloje atliktos studijos prasme. Iš tiesų iš

ginčijamos direktyvos matyti, kad vienintelis aiškus apribojimas, taikomas nešiojamų purkštuvų, skirtų produktams, kurie savo sudėtyje turi parakvato, naudojimui, yra susijęs su „asmeniniais sodais“, kuriuose toks naudojimas draudžiamas. Be to, aplinkybė, kad konkrečios ginčijamos direktyvos nuostatos numato, jog valstybės narės turi kreipti ypatingą dėmesį į operatorių apsaugą, ypač naudojant ant nugaros nešiojamus purkštuvus ir rankoje laikomus aparatus, nereiškia draudimo naudoti tokiu būdu, kaip tas, dėl kurio buvo viršytas LOSL ir kuris aprašytas Gvatemaloje atliktoje studijoje. Galiausiai Komisijos tyrimo ataskaitos I ir II priedai, į kuriuos nukreipia konkrečios ginčijamos direktyvos nuostatos, nemini problematiško draudimo naudoti. Todėl reikia manyti, kad Gvatemaloje atliktoje studijoje nurodomas problematiškas parakvato naudojimas, kurio atžvilgiu nėra jokių požymių, kad tokių pasekmių negali kilti Europoje.

180 Dėl mokslinio komiteto patvirtinimo, kad viršutinei ribai artimos sąlyčio ribos paaikškėjo tik asmenims, kurie nesilaikė rekomenduojamos darbo procedūros, reikia pabrėžti, jog Gvatemaloje atliktos studijos atveju šios išvados nepargrindžia joks bylos medžiagoje esantis įrodymas. Kita vertus, kaip tai buvo paminėta šio sprendimo 176 punkte, pirminės ataskaitos priede nurodyta, jog Gvatemaloje atliktoje studijoje tirti operatoriai paprastai laikėsi rekomendacijų ir higienos standartų. Todėl reikia manyti, kad šioje studijoje nurodomas problematiškas sąlyčio su parakvatu atvejis, nors ir buvo laikytasi rekomenduojamų darbo procedūrų.

181 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta aukščiau, atrodo, jog Gvatemaloje atlikta studija yra rimtas požymis, leidžiantis pagrįstai abejoti parakvato nekenksmingumu jį naudojan-tiems operatoriams.

182 Kadangi Gvatemaloje atlikta studija liudija apie LOSL viršijantį sąlyčio lygį para-kvatą naudojant siūlomomis sąlygomis, jis neatitinka VI priedo C 2.4.1.1 punkte įtvirtinto reikalavimo, kuris draudžia bet kokią LOSL viršijimą. Dėl šio sprendimo

162–168 punktuose nurodytų priežasčių VI priede nustatyti kriterijai taikytini vertinant veikliąją medžiagą pagal tos pačios direktyvos 5 straipsnio 1 dalies b punktą. Vadinasi, ginčijama direktyva pažeidžia Direktyvos 91/414 5 straipsnio 1 dalies b punkte numatytą žmogaus sveikatos apsaugos reikalavimą. Todėl su kaltinimu dėl operatoriaus sąlyčio viršijant LOSL reikia sutikti.

183 Antra, dėl Prancūzijoje atliktos studijos reikia visų pirma pabrėžti tai, kad po to, kai Komisija ją pateikė, kai buvo imtasi proceso organizavimo priemonių, paaiškėjo, jog šis dokumentas nėra nei lauko tyrimas, nei Prancūzijos komisijos dėl toksiškumo studijų (toliau – PKTS) atliktas operatorių sąlyčio su parakvatu, kylančio iš įvairių studijų, įvertinimas. PKTS įvertino operatorių sąlytį su parakvatu tuo atveju, kai parakvatas naudojamas pasitelkiant traktorių. Atliekant šį vertinimą buvo atsižvelgta į matematinių modelių pagrindu atliktus sąlyčio apskaičiavimus bei į Jungtinėse Valstijose atliktą lauko tyrimą. PKTS taip pat įvertino operatorių sąlytį tuo atveju, kai parakvatas naudojamas pasitelkiant ant nugaros nešiojamą purškimo aparatą. Atliekant šį vertinimą buvo atsižvelgta į matematinio modelio ir Šri Lankoje, Gvatemaloje bei Ispanijoje atliktų studijų pagrindu atliktus sąlyčio apskaičiavimus. Vietoj Prancūzijoje atliktos studijos apibendrinimo PKTS pateikė nuomonę, kurioje nurodė, jog jos „nuomonė dėl preparatų parakvato pagrindu bet kokiam naudojimui, kai reikia pasitelkti ant nugaros nešiojamą purškimo aparatą, yra neigiama“. Ji priduria, kad „nuomonė yra teigiama dėl preparato parakvato pagrindu naudojimo, kai kultūrų apdorojimui būtina pasitelkti traktorių“.

184 Reikia pabrėžti, kad ginčijama direktyva naudojimą pasitelkiant ant nugaros nešiojamus purkštuvus ir rankoje laikomus aparatus draudžia tik „asmeniniuose soduose“, todėl ant nugaros nešiojamų purkštuvų naudojimas, išskyrus „asmeniniuose soduose“, yra leidžiamas, nors Prancūzijoje atliktoje studijoje CET šiuo klausimu ir priėjo prie neigiamos nuomonės.

- 185 Kadangi Komisija patvirtino, jog Prancūzijoje atlikta studija vaidino svarbų vaidmenį sprendžiant, ar parakvatą įrašyti į Direktyvos 91/414 I priedą, šio proceso tikslu reikia manyti, kad šioje studijoje padaryta išvada, jog dėl naudojimo, kai reikia pasitelkti ant nugaros nešiojamą purkštuvą, yra neigiama nuomonė, yra rimtas požymis, leidžiantis pagrįstai abejoti parakvato nekenksmingumu esant tokiam naudojimui.
- 186 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta aukščiau, reikia sutikti su kaltinimais, grindžiamais atitinkamai LOSL viršijančiu sąlyčiu ir nepakankama dokumentų rinkinio įrodomąja galia, kad būtų leista parakvatą įrašyti į Direktyvos 91/414 I priedą.
- 187 Dėl žmogaus sveikatos apsaugos lygio sumažinimu grindžiamo kaltinimo reikia priminti, kad Direktyvos 91/414 5 straipsnio 4 dalis numato Komisijos galimybę medžiagos įrašymui į direktyvos I priedą taikyti tam tikrus apribojimus. Vadinasi, vien aplinkybė, kad ginčijama direktyva numato specifinius reikalavimus, negali būti laikoma prieštaraujančia Direktyvos 91/414 5 straipsniui.
- 188 Be to, aplinkybė, kad specifinius ginčijamos direktyvos reikalavimus sudaro, be kita ko, valstybių narių pareiga užtikrinti, kad registracijos turėtojai ne vėliau kaip iki kiekvienerių metų kovo 31 d., iki 2008 m. praneštų apie visus poveikius operatorių sveikatai, prie šios informacijos pridėdami duomenis apie pardavinėjimą ir tyrimą dėl naudojimo būdų, siekiant turėti realų vaizdą apie parakvato toksikologinį poveikį, pati savaime neįrodo, jog Komisija pažeidžia aukšto žmonių sveikatos apsaugos lygio principą.

189 Taigi, priešingai tam, ką tvirtina Švedijos Karalystė, palaikoma įstojusių į bylą šalių, iš pačių šių konkrečių reikalavimų parakvatui nematyti nei kad Komisija turėjo abejonių dėl šios medžiagos keliamos rizikos, nei kad ji nusprendė savo *a priori* parakvato vertinimą pakeisti šios medžiagos naudojimo *a posteriori* pasekmių stebėjimu.

190 Todėl trečią kaltinimą reikia atmesti.

191 Iš viso to, kas buvo išdėstyta aukščiau, matyti, jog reikia sutikti su pirma dalimi, susijusia su žmogaus sveikatos apsauga, išskyrus trečią kaltinimą.

B — *Dėl antros dalies, susijusios su gyvūnų sveikatos apsauga*

1. Šalių argumentai

a) Dėl nepakankama mokslinių dokumentų rinkinio įrodomąja galia grindžiamo kaltinimo

192 Švedijos Karalystė iš esmės teigia, kad Komisija sutiko parakvatą įrašyti į Direktyvos 91/414 I priedą remdamasi dokumentų rinkiniu, kuriame trūko duomenų apie kenksmingą parakvato poveikį kiškių ir paukščių embrionų sveikatai, ir apie šiam poveikiui sušvelninti numatytų priemonių veiksmingumą, o tai, pirma, prieštarauja Direktyvos 91/414 5 straipsniui, skaitomam kartu su atsargumo ir aukšto apsaugos lygio principais, ir, antra, rodo šališką Komisijos, kurios nuomone, parakvatą galima įrašyti į Direktyvos 91/414 I priedą, vertinimo pobūdį.

- 193 Kalbėdama apie kiškius, Švedijos Karalystė visų pirma teigia, kad iš ginčijamos direktyvos motyvų bei iš dokumentų rinkinio, kuriuo ji grindžiama, matyti, jog parakvatas šiems žinduoliams turi mirtiną ar pusiau mirtiną poveikį.
- 194 Ji taip pat nurodo, jog ginčijamos direktyvos motyvai, mokslinio komiteto nuomonė ir Komisijos tyrimo ataskaita rodo, kad turima informacija neleido nustatyti, kokią kiškių dalį parakvatas galės paveikti.
- 195 Ji taip pat tvirtina, kad savo antroje ataskaitoje VNAR numatė scenarijų dėl parakvato naudojimo Jungtinės Karalystės ražienų laukuose, iš kurio matyti, kad labiausiai nepalankiu atveju apie 2 % visos kiškių populiacijos galėtų turėti sąlytį su parakvatu, o tai, Švedijos Karalystės teigimu, Jungtinės Karalystės teritorijos atveju sudaro 16 000 kiškių per metus. Šis vertinimas grindžiamas hipoteze, kad purškama 0,4 % viso grūdinių kultūrų ploto, nors nei viena šalis dar nerado galimybes, kaip praktiškai apriboti plotą, kurį galima apdoroti pesticidais.
- 196 Be to, palaikoma įstojusių į bylą šalių, Švedijos Karalystė nurodo, kad kitiems gyvūnams, kaip antai triušiams, kurmiams, dirvinėms pelėms ir kirstukams, kyla toks pats pavojus kaip ir kiškiams ir kad į šiuos žinduolius nebuvo atsižvelgta nustatant priemones pavojui sušvelninti. Tai, kad tiek daug gyvūnų kyla pavojus nudvėsti ar patirti sunkius sužalojimus bei nuo jų kentėti, yra nepriimtina.
- 197 Ji priduria, kad VNAR vertinimas aiškiai rodo, jog nebuvo galima atrasti, kaip kiškių atveju parakvatą naudoti saugiai. Pirma, užuot nagrinėjusi pranešėjos siūlytas naudojimo sritis, VNAR padarė išvadą, kad pavojus kiškiams turi būti įvertintas valstybės narėse. Antra, darant prielaidą, kad VNAR rekomenduoja konkretų parakvato naudojimą, tai tinka tik parakvato naudojimui grūdinių kultūrų laukuose, atsižvelgiant į tai,

kad ji rėmėsi šia vienintele naudojimo sritimi pagrįstu scenarijumi. Tačiau pranešėja numatė daugiau naudojimo sričių, todėl tam, kad parakvatą būtų galima įrašyti į Direktyvos 91/414 I priedą, turėjo būti įvertinta kiekvienoje šioje naudojimo srityje kylanti rizika.

198 Ji nurodo ir tai, kad savo nuomonėje mokslinis komitetas paminėjo priemones, kurios galiausiai gali sumažinti riziką kiškiams, tačiau nesant mokslinių duomenų, galinčių įrodyti preziumuojamą nurodytų priemonių poveikį, komitetas neturėjo kito pasirinkimo kaip pripažinti, jog, atsižvelgiant į pateiktus duomenis, parakvatas gali sukelti sužalojimus, net kai kurių asmenų mirtį. Jo nuomone, atlikus lauko tyrimus surinkti duomenys, kai kiškiai turėjo sąlytį su parakvatu, rodo, jog rizika yra reali, tačiau neįmanoma nustatyti paveiktinų gyvūnų dalies. Kita vertus, nebuvo pateikta jokių naujų mokslinių duomenų, kurie patvirtintų pranešėjos teiginį, kad priemonės, galinčios sumažinti riziką kiškiams, buvo veiksmingos. Pagal įprastą veikliųjų medžiagų įtraukimo praktiką informacija dėl galimo siūlomų priemonių poveikio turėjo būti įvertinta raštu bei mokslškai, kad ja būtų buvę galima remtis nagrinėjamu atveju atliktame įvertinime.

199 Dėl paukščių embrionų Švedijos Karalystė visų pirma tvirtina, kad ginčijamos direktyvos motyvai ir Komisijos tyrimo ataskaita rodo, jog parakvatas turi kenksmingą poveikį paukščių dauginimuisi. Ji, konkrečiau tariant, teigia, kad mokslinis komitetas manė, jog iš įvykusių sąlyčių studijos matyti, kad parakvatas gali kelti pavojų paukščių embrionams, tačiau, norint įvertinti riziką, reikia gauti papildomą, realiomis studijomis pagrįstą informaciją.

200 Švedijos Karalystės nuomone, pranešėja pateikė papildomą informaciją, kurią sudarė, pirma, trys laboratorijoje vykdytų bandymų pagrindu atlikti dozių, kai parakvatas

daro žalą paukščių kiaušiniams, įvertinimai, ir, antra, įvairūs teiginiai, susiję su ant žemės perinčių paukščių lizdų sukimo vietomis ir laikotarpiais, ypač teiginys, kad neįtikėtina, jog ant žemės besidauginantys paukščiai lizdus suks vaismedžių soduose, alyvmedžių soduose ir vynuogynuose. Ši nauja informacija neapėmė realaus lauke atlikto sąlyčio tyrimo ir nebuvo pagrįsta įrodymais. Todėl buvo apgaulinga ir neišsami bei neleido atsakyti į mokslinio komiteto klausimus. Švedijos Karalystė taip pat nurodo tai, jog aplinkybė, kad Komisija, leisdama įrašyti parakvatą, pasitenkino šiuo trūkumų turinčiu dokumentų rinkiniu, rodo, jog jos vertinimas prieštaravo atsargumo principui.

201 Švedijos Karalystė taip pat nurodo, kad savo antrojoje tyrimų ataskaitoje VNAR pabrėžia, jog ant žemės perinčių paukščių sąlyčio rizika rudenį ir žiemą liucernos laukuose yra nelabai didelė. Švedijos Karalystė teigia, kad, atsižvelgiant į turimus duomenis, taip yra tik kiek tai susiję su naudojimu, kuris buvo pripažintas priimtiniu paukščių atveju, todėl turėjo būti leistas tik toks naudojimas. Todėl ji tvirtina, kad Komisija visiškai neįrodė, jog egzistuoja parakvato naudojimo būdas, kai ant žemės perinčių paukščių sąlyčio su parakvatu rizika yra priimtina.

202 Komisija ginčija nepakankamą dokumentų rinkinio įrodomąją galią gyvūnų sveikatos atžvilgiu, kad būtų galima parakvatą įrašyti į Direktyvos 91/414 I priedą.

203 Kiškių klausimu Komisija visų pirma teigia, kad EKK ekspertai pabrėžė, jog reikia papildomos informacijos, kad būtų galima įvertinti produkto poveikį kiškiams, dėl to pranešėja vėliau papildė dokumentų rinkinį.

204 Ji taip pat pabrėžia, kad mokslinis komitetas nurodė, jog turima informacija neleidžia nustatyti kiškių, kurie gali būti paveikti, skaičiaus, tačiau egzistuoja priemonių, leidžiančių sumažinti šiems gyvūnams keliamą riziką.

205 Šiuo atžvilgiu ji nurodo, kad antrojoje tyrimų ataskaitoje VNAR pabrėžė, jog mokslinis komitetas ir pranešėja pasiūlė priemones rizikai kiškiams sumažinti (purkšti anksti ryte, nes kiškis yra naktinis gyvūnas; į produktą įdėti atgrasančios medžiagos; purkšti pradėdant nuo lauko vidurio; vengti purkšti visą lauką tą pačią dieną) ir kad, atsižvelgiant į situaciją įvairiose valstybėse narėse, reikia šioms valstybėms leisti nustatyti pritaikytas naudojimo sąlygas, registruojant augalų apsaugos produktus.

206 Komisija priduria, kad nebūdama tikra dėl kiškių, kuriems kyla pavojus, skaičiaus, VNAR įvertino su parakvato naudojimu Jungtinės Karalystės ražienų laukuose susijusį scenarijų. Jos teigimu, šio scenarijaus pasirinkimą pateisino tai, kad toks naudojimas sukėlė įvykius šeštajame dešimtmetyje, kad buvo prieinami su Jungtine Karalyste susiję duomenys ir kad tokį parakvato naudojimą numatė pranešėja.

207 Ji taip pat tvirtina, kad iš įvertinimo lentelės matyti, jog pranešėja patvirtino, jog mokslinio komiteto siūlomos ribojamos priemonės buvo veiksmingos. Ji teigia ir tai, kad įvertinimo lentelė rodo, jog VNAR ir nuolatinis komitetas manė, jog turimos informacijos pakanka.

208 Galiausiai ji teigia, kad į ginčijamą direktyvą buvo įtraukta speciali sąlyga dėl kiškių.

- 209 Paukščių klausimu Komisija visų pirma tvirtina, kad mokslinis komitetas tik nurodė, kad metodas, kai kiaušinis 30 sekundžių panardinamas į parakvatą, aiškiai viršija realų nepalankiausią scenarijų ir todėl tam, kad būtų galima pasisakyti dėl rizikos, reikia realesnių studijų, grindžiamų, pavyzdžiui, purškimu.
- 210 Ji taip pat pabrėžia, kad pranešėja pateikė papildomų duomenų. Ji nesutinka su tuo, kad ši informacija buvo apgaulinga ir nepakankama bei kad neatsakė į mokslinio komiteto klausimus. Pastaruoju klausimu ji tvirtina, pirma, kad Švedijos Karalystė nepatikslina, kurie mokslinio komiteto klausimai liko neatsakyti. Antra, ji teigia, kad savo antrojoje ataskaitoje VNAR atsižvelgė į purškimo poveikį kiaušiniams ir manė, kad daugeliu atvejų ant žemės perinčių paukščių sąlytis yra nedidelis ir todėl rizika yra priimtina, tačiau tuo atveju, kai sąlytis yra galimas, rizika turi būti įvertinta, jei galima, valstybėje narėje.
- 211 Komisija taip pat tvirtina, kad pirminės ataskaitos priede VNAR pabrėžė, jog pirminis rizikos įvertinimas yra priimtinas, kad pranešėjos pateikta informacija buvo kritiškai įvertinta, kad ši informacija patikima ir gali būti naudojama rizikai įvertinti Europos lygiu bei kad siūlomomis naudojimo sąlygomis parakvatas nedaro nepriimtino poveikio ant žemės perintiems paukščiams.
- 212 Ji priduria, kad iš įvertinimo lentelės matyti, jog EKK ekspertai manė, kad riziką paukščiams galima sumažinti naudojimo sąlygomis. Iš šios lentelės taip pat galima daryti išvadą, kad VNAR, kuri įvertino pranešėjos pateiktą papildomą informaciją, manė, jog pateikti duomenys yra patikimi ir tinkami, nes sudaro geresnio rizikos ant žemės perintiems paukščiams įvertinimo pagrindą. Galiausiai iš šios lentelės matyti,

kad parakvatas nekelia nepriimtino poveikio, jei laikomasi numatytų naudojimo sąlygų.

213 Be to, ji pabrėžia ir tai, kad ant žemės perinčių paukščių atveju ginčijama direktyva aiškiai numato, kad kai matyti, jog naudojimas lems potencialų sąlytį su kiaušiniais, turi būti atliktas rizikos įvertinimas ir, jei reikia, imtasi priemonių rizikai sumažinti.

214 Komisija galiausiai tvirtina, jog nors ir tiesa, kad ginčijama direktyva nenumato specialių priemonių kitiems žinduoliams negu kiškiai, taip yra dėl to, kad negalima atsižvelgti į galimą riziką kiekvienam žinduoliui, t. y. dėl priežasties, dėl kurios įvertinimo metu taikant pragmatinį ir realistinį požiūrį sutelkiamas dėmesys į labiausiai sąlytį turinčius gyvūnus. Vis dėlto iš dokumentų rinkinio matyti, kad taip pat buvo nagrinėta su kitais žinduoliais, pavyzdžiui, dirvinėmis pelėmis ir žiurkėmis susijusi informacija. Ji taip pat teigia, kad jei valstybė narė turėtų nuspręsti dėl galimos augalų apsaugos produkto, savo sudėtyje turinčio į I priedą įrašytos veikliosios medžiagos, registracijos, ji privalo laikytis VI priedo, kurio B 2.5.2.1 punktas ją įpareigoja įvertinti, ar galimas paukščių ir kitų sausumos stuburinių gyvūnų sąlytis su augalų apsaugos produktu, ir jei tokia galimybė yra, įvertinti jos trumpalaikį ir ilgalaikį tikėtiną pavojų šiems organizmams, ir ypač poveikį jų dauginimuisi, panaudojus augalų apsaugos produktą siūlomomis naudojimo sąlygomis. Todėl ši nuostata yra pritaikyta specifinėms sąlygoms, kurios gali būti susidariusios konkrečioje valstybėje narėje, ir konkrečiam naudojimui būdui. Be to, valstybė narė galėtų leisti registruoti su tam tikromis sąlygomis, kaip antai pridedant atgrasančios medžiagos.

b) Dėl kaltinimo, grindžiamo tuo, kad ilgalaikio toksiškumo ar sąlyčio santykis neatitinka VI priedo C 2.5.2.1 punkto

215 Švedijos Karalystė iš esmės teigia, kad VI priedo C 2.5.2.1 punktas nustato, jog jeigu yra galimybė, kad gali atsitiktinai būti paveikti paukščiai ar kiti sausumos stuburiniai gyvūnai, kuriems produktas neskirtas, turi būti taikoma speciali ribinė vertė ir saugumo riba, pagal kurią ilgalaikio toksiškumo ar sąlyčio santykis turi būti lygus ar didesnis nei 5. Tačiau studijose, kuriomis Komisija grindė parakvato vertinimą, pažymėta, kad atitinkamas santykis yra tik 2. Ji priduria, kad Komisija neįrodė, jog egzistuoja galimybė parakvatą naudoti taip, kad ant žemės perinčių paukščių sąlytis būtų priimtinas. Iš to matyti, jog Komisija, remdamasi turimu dokumentų rinkiniu, negalėjo padaryti išvados, jog nėra nepriimtinos rizikos.

216 Komisija iš esmės teigia, kad sprendžiant, ar registruoti augalų apsaugos produktą, VI priedą turi taikyti valstybės narės, o ne ji.

c) Dėl kaltinimo, grindžiamo rizikos įvertinimo ir galimo valdymo palikimu valstybėms narėms

217 Švedijos Karalystė, palaikoma Austrijos Respublikos ir Danijos Karalystės, tvirtina, kad ginčijamoje direktyvoje numatytos sąlygos rodo, jog Komisija nusprendė rizikos vertinimą bei esminį klausimo, ar gali būti pasiektas priimtinas rizikos lygis, įvertinimą palikti valstybėms narėms. Tai prieštarauja Direktyvai 91/414.

218 Komisija nesutinka su tuo, kad ji nusprendė rizikos įvertinimą perleisti valstybėms narėms ir leisti joms rūpintis esminiu vertinimu, ar yra įmanoma pasiekti priimtina rizikos lygį. Šiuo atžvilgiu ji iš esmės tvirtina, kad buvo atliktas įvertinimas Bendrijos lygmeniu. Taigi nurodo, kad kiškių atveju abu – ir VNAR, ir nuolatinio komiteto vertinimo grupė – manė, jog turimos informacijos pakanka rizikai įvertinti, ir kad ginčijama direktyva numato, jog jei iš būsimo naudojimo matyti galimas sąlytis su kiškiais, turi būti atliktas rizikos įvertinimas ir, jei reikia, imtasi priemonių rizikai sumažinti.

219 Paukščių klausimu ji pabrėžia, kad antroje ataskaitoje VNAR padarė išvadą, jog daugeliu atveju ant žemės perinčių paukščių sąlytis yra nedidelis ir todėl rizika priimtina, tačiau galimo sąlyčio atvejais rizika turi būti įvertinta, jei įmanoma, valstybėje narėje. Ji taip pat remiasi priede padaryta išvada, kad siūlomomis naudojimo sąlygomis parakvatas ant žemės perintiems paukščiams nedaro nepriimtino poveikio. Galiausiai ji remiasi įvertinimo lentele, iš kurios matyti, jog pagal EKK tyrimo ataskaitą rizika paukščiams gali būti sumažinta taikant tam tikras naudojimo sąlygas.

d) Dėl kaltinimo, grindžiamo nepriimtiniu skausmu, kurį sąlytis sukelia gyvūnams

220 Švedijos Karalystė tvirtina, pirma, kad Direktyvos 91/414 5 straipsnio 1 dalies b punktas numato, jog, norint veikliąją medžiagą įrašyti į šios direktyvos I priedą, ji turi atitikti minėtos direktyvos 4 straipsnio 1 dalies b punkto iv ir v papunkčių reikalavimus ir kad pagal šios direktyvos 4 straipsnio 1 dalies b punkto v papunkčio antrą įtrauką nagrinėjamo augalų apsaugos produkto naudojimas negali turėti nepriimtino poveikio aplinkai, atsižvelgiant į jo poveikį rūšims, kurioms jis neskirtas. Pastaroji nuostata turėtų būti aiškinama taip, kad atitinkamo augalų apsaugos produkto

naudojimas negali sukelti nepriimtinių kančių ir skausmo rūšims, kurioms jis neskirtas, nes naikintinių stuburinių gyvūnų atveju minėtos direktyvos 4 straipsnio 1 dalies b punkto iii papunktis draudžia, kad atitinkamas produktas sukeltų tokias kančias ar tokį skausmą.

221 Ji taip pat tvirtina, jog yra žinoma, kad sąlytį su parakvatu turintis asmenys jaučia didelius skausmus, patiria dideles kančias ir kad iš mokslinių dokumentų matyti, jog reikia manyti, kad tą patį patiria ir kiti žinduoliai. Vadinasi, ginčijama direktyva prieštarauja Direktyvos 91/414 5 straipsnio 1 dalies b punkto reikalavimams.

222 Savo rašytinėse pastabose Komisija nenurodė savo pozicijos dėl šio kaltinimo. Vis dėlto per posėdį ji ginčijo Direktyvos 91/414 4 straipsnio 1 dalies b punkto v papunkčio antrosios įtraukos svarbą vertinant veikliąją medžiagą.

2. Pirmosios instancijos teismo vertinimas

a) Dėl vertinimo pagrindo

223 Gyvūnų sveikatos apsaugos klausimu Direktyvos 91/414 5 straipsnio 1 dalis numato, kad būtų galima medžiagą įrašyti į šios direktyvos I priedą, reikia, jog, atsižvelgiant į dabartines mokslo ir technikos žinias, būtų galima tikėtis, kad augalų apsaugos produktų, savo sudėtyje turinčių nagrinėjamos veikliosios medžiagos, naudojimas

pagal gerą augalų apsaugos praktiką neturi kenksmingo poveikio gyvūnų sveikatai pagal Direktyvos 91/414 4 straipsnio 1 dalies b punkto iv papunktį.

- 224 Dėl priešasčių, panašių į nurodytas pirmoje šio ieškinio pagrindo dalyje, susijusioje su žmogaus sveikatos apsauga (žr. šio sprendimo 161 punktą), ši nuostata, skaitoma atsižvelgiant į atsargumo principą, reiškia, kad gyvūnų sveikatos atveju egzistuoja rimtų požymių, kurie, nepašalindami mokslinio netikrumo, leidžia pagrįstai abejoti medžiagos nekenksmingumu, iš principo neleidžia šios medžiagos įrašyti į Direktyvos 91/414 I priedą.
- 225 Norint įvertinti, ar įvykdyti Direktyvos 91/414 5 straipsnio 1 dalies reikalavimai gyvūnų apsaugos srityje, dėl šio sprendimo 162–167 punktuose nurodytų priešasčių reikia taikyti VI priede įtvirtintus vienodus principus.
- 226 Konkrečiau tariant, VI priedo C 2.5.2.1 punktas iš esmės numato tai, kad jeigu yra galimybė, kad gali atsitiktinai būti paveikti paukščiai ar kiti sausumos stuburiniai gyvūnai, kuriems produktas neskirtas, neregistruojama, jeigu ilgalaikio toksiškumo ar sąlyčio santykis yra mažesnis nei 5, nebent tinkamai įvertinant riziką aiškiai nustatoma, kad panaudojus augalų apsaugos produktą siūlomomis naudojimo sąlygomis nebus nepriimtino poveikio.
- 227 Galiausiai dėl šio sprendimo 169 ir 170 punktuose nurodytų priešasčių prieš bet kokį įrašymą į Direktyvos 91/414 I priedą turi būti neginčijamai įrodyta, kad nagrinėjamos medžiagos naudojimo apribojimai pagal Direktyvos 91/414 5 straipsnio 4 dalį leidžia užtikrinti šios medžiagos naudojimą, atitinkantį Direktyvos 91/414 5 straipsnio 1 dalies reikalavimus.

228 Įvairius šioje dalyje pateiktus kaltinimus reikia nagrinėti atsižvelgiant į šias tik ką nustatytas taisykles.

b) Dėl pateiktų kaltinimų

Dėl pirmo kaltinimo, grindžiamo nepakankama dokumentų rinkinio įrodomąja galia, kad būtų galima padaryti išvadą, jog parakvatas neturi kenksmingo poveikio gyvūnų sveikatai

229 Visų pirma reikia nagrinėti, ar tuo atveju, kai Komisija atlieka veikliosios medžiagos tyrimą pagal Direktyvos 91/414 5 straipsnio 1 dalies b punktą, ši institucija privalo įvertinti visus tipinius nagrinėjamos medžiagos naudojimo būdus, kuriuos nurodė pranešėja.

230 Šiuo atžvilgiu reikia pabrėžti, kad pagal ginčijamos direktyvos 2 konstatuojamąją dalį parakvato poveikis pranešėjos pasiūlytais naudojimo atvejais buvo įvertintas pagal Reglamento Nr. 3600/92 nuostatas.

231 Be to, atsakydama į Pirmosios instancijos teismo klausimą Komisija per posėdį patikslino, kad ji turėjo išnagrinėti keturiolika parakvato kaip herbicido naudojimo atvejų, nurodytų Komisijos tyrimo ataskaitos IV priede, būtent parakvato naudojimą citrusinėms kultūroms (*citrus*), riešutams ir lazdynams (*treenuts – hazelnut*), obuoliams (*pome fruit – apple*), vynuogėms (*grape*), braškėms (*strawberry*), alyvuogėms (*olives*), pomidorams ir agurkams (*fruiting vegetables – tomatoes/cucumbers*), pupelėms (*vegetable crops – beans*), bulvėms (*potato*), liucernai (*lucerne*) bei šios

medžiagos naudojimą ražienų laukuose (*autumn stubbles*) ruošiant žemę pavasariui (*spring land preparation*), miškuose ir pamiškėse (*forestry, ornamentals*) bei nekultivuojamose žemėse (*non-crop land*).

232 Vadinasi nagrinėjamu atveju reikia manyti, kad Komisija savo vertinimą, jog parakvatas neturi kenksmingo poveikio gyvūnų sveikatai, grindė keturiolika pranešėjos numatytų naudojimo atvejų.

233 Tačiau vertinant parakvato poveikį kiškių ir paukščių embrionų sveikatai buvo išnagrinėtos tik dvi naudojimo sritys, būtent parakvato naudojimas ražienų laukuose, kiek tai susiję su kiškiais, ir parakvato naudojimas rudenį ir žiemą liucernos laukuose, kiek tai susiję su paukščiais.

234 Be to, Komisija nenurodo jokios priežasties, kodėl nebuvo būtina nagrinėti kitų dvylika tipinių parakvato naudojimo atvejų, kad būtų įvertintas šios medžiagos poveikis kiškių ir paukščių embrionų sveikatai.

235 Šiomis sąlygomis reikia sutikti su kaltinimu, grindžiamu nepakankama dokumentų rinkinio įrodomąja galia, kad būtų galima padaryti išvadą, jog parakvatas neturi kenksmingo poveikio kiškių ir paukščių embrionų sveikatai.

236 Antra, reikia nagrinėti, ar, kaip tai ginčija Švedijos Karalystė, pakankamai įrodyta, kad priemonės, kuriomis remiasi Komisija, iš tikrųjų leido sumažinti kiškių sveikatai parakvato keliamą riziką.

237 Šiuo atžvilgiu Komisija tvirtina, kad mokslinis komitetas ir pranešėja nurodė priemones, galinčias sumažinti riziką kiškiams, kad pranešėja patvirtino, jog šios priemonės buvo veiksmingos, ir kad VNAR ir nuolatinis komitetas laikėsi nuomonės, jog turimos informacijos pakanka parakvato poveikiui kiškių sveikatai įvertinti.

238 Vien šie įrodymai neleidžia manyti, kad nurodomų priemonių veiksmingumas buvo pakankamai įrodytas.

239 Iš tiesų reikia pabrėžti, kad mokslinio komiteto nuomonėje pateikiama išvada, jog galima tikėtis, kad parakvatas kiškiams sukels mirtinus ar pusiau mirtinus padarinius, ir tai patvirtina lauko tyrimai. Taip pat reikia pabrėžti, kad šią išvadą mokslinis komitetas padarė atsižvelgęs į priemones, kurias Komisija nurodo kaip leidžiančias sumažinti nustatytą riziką. Vadinasi, nurodomų priemonių veiksmingumas galėtų būti pakankamai įrodytas tik remiantis naujais moksliniais duomenimis, palyginti su tais, į kuriuos atsižvelgė mokslinis komitetas. Tačiau reikia konstatuoti, kad Komisija nepateikia jokių tokio pobūdžio duomenų. Todėl reikia manyti, kad Komisija neįrodė priemonių, kuriomis ji remiasi, veiksmingumo.

- 240 Be to, reikia pabrėžti, kad priemonės, kurias Komisija nurodo kaip tinkamas rizikai kiškiams sumažinti, kaip antai parakvato purškimas anksti ryte, atgrasančios medžiagos pridėjimas į produktą, purškimas nuo lauko vidurio link jo pakraščių ar tik dalies lauko purškimas, ginčijamoje direktyvoje nėra minimos nei tiesiogiai, nei netiesiogiai konkrečiose nuostatose pagal Direktyvos 91/414 5 straipsnio 4 dalį.
- 241 Konkrečiau tariant, aplinkybė, kad ginčijamos direktyvos priedas reikalauja, jog valstybės narės atkreiptų ypatingą dėmesį į kiškių apsaugą ir, jei reikia, įvertintų riziką ir ją valdytų, negali būti laikoma parakvato naudojimo apribojimu remiantis Direktyvos 91/414 5 straipsnio 4 dalimi, neginčijamai nustatančia, kad ji leidžia užtikrinti šios medžiagos naudojimą, atitinkantį Direktyvos 91/414 5 straipsnio 1 dalies reikalavimus.
- 242 Iš to matyti, kad reikia sutikti ir su šiuo kaltinimu, kuriuo Komisijai priekaištaujama pasirėmus dokumentų rinkiniu, neleidžiančiu pakankamai įrodyti, kad nurodomos priemonės gali sumažinti kiškiams priskiriamą riziką.
- 243 Trečia, dėl kaltinimo, grindžiamo nepakankama dokumentų rinkinio įrodomąja galia, kiek tai susiję su priemonėmis, numatytomis rizikai paukščių sveikatai sumažinti, šis kaltinimas bus nagrinėjamas kartu su antru ir trečiu šioje dalyje nurodomais kaltinimais (žr. šio sprendimo 252 punktą).

Dėl antro ir trečio kaltinimų, grindžiamų tuo, kad ilgalaikio toksiškumo ar sąlyčio santykis neatitinka VI priedo C 2.5.2.1 punkto, ir rizikos, susijusios su paukščių embrionų sveikatos apsauga, įvertinimo ir galimo valdymo palikimu valstybėms narėms

244 Visų pirma, kalbant apie ilgalaikio toksiškumo ar sąlyčio santykį, iš Švedijos Karalystės atsakymo į Pirmosios instancijos klausimą raštu, ir šio atsakymo Komisija neginčija, matyti, jog sąvokos „ilgalaikio toksiškumo ar sąlyčio santykis“ ir „saugumo riba“ yra sinonimai. Iš šio atsakymo taip pat matyti, kad vertindama riziką ant žemės perintiems paukščiams Komisija rėmėsi tyrimais, kurie parodė neigiamą poveikį išsiritimui iš kiaušinio tuo atveju, kai šių kiaušinių sąlytis su parakvatu buvo lygus parakvato dozei, atitinkančiai 2,24 kilogramų purškiamos medžiagos purškiamo ploto hektarui, nors didžiausia pranešėjos rekomenduojama dozė yra 1,1 kilogramas medžiagos hektarui. Iš to Švedijos Karalystė daro išvadą, ir Komisija šiuo klausimu jai neprieštaruoja, kad ši institucija rėmėsi 2, o ne 5 saugumo riba, kuri yra rekomenduojama VI priedo C 2.5.2.1 punkte.

245 Vis dėlto mažesnės negu 5 saugumo maržos pasirinkimas VI priedo C 2.5.2.1 punktui prieštaruoja tik tuo atveju, jei nebuvo tinkamo rizikos įvertinimo, aiškiai įrodančio, kad siūlomomis sąlygomis panaudojus augalų apsaugos produktą, savo sudėtyje turintį parakvato, nebus nepriimtino poveikio.

246 Todėl reikia nagrinėti, ar Komisija įrodė, jog parakvatas gali būti naudojamas taip, kad ant žemės perinčių paukščių sąlyčio rizika yra priimtina, ką Švedijos Karalystė ginčija tiek kaltinime dėl C 2.5.2.1 punkto pažeidimo, tiek pirmame kaltinime, grindžiamame nepakankama dokumentų rinkinio įrodomąja galia.

247 Savo nuomonėje mokslinis komitetas pabrėžė, kad parakvatas gali kelti pavojų paukščių embrionams, tačiau norint įvertinti riziką, reikia gauti papildomos realiomis studijomis pagrįstos informacijos.

248 Iš VNAR antros ataskaitos matyti, kad papildomą informaciją pranešėja pateikė trijų tyrimų dėl purškimo parakvatu pasekmių japoniškos putpelės (*Coturnix coturnix japonica*), didžiosios anties (*Mallard duck*) ir fazano (*Phasianus colchicus*) kiaušiniams forma.

249 Savo antroje ataskaitoje VNAR pabrėžia, kad iš aukščiau esančiame punkte nurodytų tyrimų matyti, jog jei didžiosios anties ir fazano kiaušiniai purškiami parakvatu ir jo kiekis yra du kartus didesnis nei rekomenduojamas, tai sukelia bendrą išsiritimų iš šių kiaušinių sumažėjimą. VNAR taip pat patvirtina, kad tam tikri pranešėjos numatyti naudojimo būdai paukščių embrionams kelia nedidelę riziką dėl naudojimo laikotarpio ar dėl abejotinos tikimybės, kad lizdai bus sukami kultūrose, kurioms naudojamas parakvatas, tačiau tam tikros kultūros, kurioms numatyta naudoti parakvatą, gali būti tinkama gyventi vieta ant žemės perintiems paukščiams. Vis dėlto VNAR patikslina, kad ji neturi informacijos, leidžiančios nustatyti, ar šiose kultūrose paukščiai iš tiesų peri ir kokia yra jų dalis. VNAR priduria, kad ši informacija skiriasi kiekvienoje valstybėje narėje ir todėl rizika turėtų būti nustatyta valstybių narių lygiu.

250 Ginčijamoje direktyvoje aiškiai pažymima, kad nuolatinis komitetas įvertinęs padarė išvadą, jog pavojus paukščiams yra priimtinas, jei taikomos jam sumažinti tinkamos priemonės.

251 Atsižvelgiant į tai, kas buvo išdėstyta aukščiau, reikia konstatuoti, jog Komisija nenurodo jokios konkrečios priemonės, kurios atveju yra neabejotinai įrodyta, kad dėl jos gali būti leista parakvatą įrašyti į Direktyvos 91/414 I priedą, laikantis Direktyvos 91/414 5 straipsnio 1 dalies b punkte nurodytų reikalavimų, susijusių su paukščių sveikata.

252 Iš to matyti, kad parakvatą įrašant į Direktyvos 91/414 I priedą dar nebuvo konkrečiai įrodyta, kad parakvatas neturi nepriimtino poveikio paukščių embrionų sveikatai, nes ši rizika galėtų būti priimtina tik dėl galimų priemonių, kurias priimtų valstybės narės. Todėl reikia sutikti su kaltinimu, kad Komisija nesilaikė VI priedo C 2.5.2.1 punkto reikalavimų. Tas pats pasakytina ir dėl kaltinimo, grindžiamo nepakankama dokumentų rinkinio įrodomąja galia, kad parakvatą būtų galima įrašyti į šios direktyvos I priedą laikantis Direktyvos 91/414 5 straipsnio 1 dalies b punkto reikalavimų, susijusių su paukščių sveikata. Galiausiai iš to, kas išdėstyta aukščiau, taip pat matyti, kad reikia sutikti ir su kaltinimu, grindžiamu rizikos paukščių embrionams įvertinimo ir jos valdymo palikimu valstybėms narėms, o tai prieštarauja Direktyvos 91/414 5 straipsniui.

Dėl ketvirto kaltinimo, grindžiamo nereikalingomis kančiomis, parakvato sukeliama rizika sąlyti su juo turėjusiems gyvūnams

253 Šiuo atžvilgiu reikia pabrėžti, kad Švedijos Karalystė remiasi prielaida, jog Direktyvos 91/414 4 straipsnio 1 dalies b punkto v papunkčio antroji įtrauka, reikalaujanti, kad nebūtų nepriimtino poveikio aplinkai, ypač atsižvelgiant į produkto, savo sudėtyje turinčio veikliosios medžiagos, poveikį rūšims, kurioms jis neskirtas, yra svarbi verti-

nant, ar jis atitinka Direktyvos 91/414 5 straipsnio 1 dalies b punkto reikalavimus, susijusius su gyvūnų sveikata.

254 Tačiau taip nėra. Iš tiesų Direktyvos 91/414 5 straipsnio 1 dalyje atskiriama žmonių ar gyvūnų sveikata, kurios atžvilgiu kenksmingo poveikio egzistavimas netoleruojamas, ir aplinka, kurios atžvilgiu neleidžiama tik nepriimtina įtaka. Panašiai Direktyvos 91/414 4 straipsnio 1 dalies b punkte atskirai aptariamas kenksmingas poveikis žmogaus ar gyvūnų sveikatai (Direktyvos 91/414 4 straipsnio 1 dalies b punkto iv papunktis) ir nepriimtinas poveikis aplinkai (Direktyvos 91/414 4 straipsnio 1 dalies b punkto v papunktis). Iš šios Direktyvos 91/414 4 ir 5 straipsnių struktūros matyti, kad vertinant veikliąją medžiagą gyvūnų sveikatos atžvilgiu pagal Direktyvos 91/414 5 straipsnio 1 dalies b punktą, šios nuostatos nuoroda į tos pačios direktyvos 4 straipsnio 1 dalies b punktą yra susijusi tik su pastarojo straipsnio nuostata, konkrečiai reglamentuojančia gyvūnų sveikatą, būtent nagrinėjamos direktyvos 4 straipsnio 1 dalies b punkto iv papunkčiu.

255 Vadinasi dėl to, kad Direktyvos 91/414 5 straipsnio 1 dalies b punkto iv papunktis jau konkrečiai reglamentuoja produkto, savo sudėtyje turinčio veikliosios medžiagos, poveikį gyvūnų sveikatai, tos pačios direktyvos 4 straipsnio 1 dalies b punkto v papunkčio antroji įtrauka, susijusi su nepriimtino poveikio aplinkai nebuvimu, įskaitant jo poveikį rūšims, kurioms neskirtas toks produktas, nėra svarbi vertinant, ar medžiaga atitinka direktyvos 5 straipsnio 1 dalies b punkto kriterijus, kiek tai susiję su poveikiu rūšims, kurioms neskirtas toks produktas.

256 Beje, bet kuriuo atveju reikia nurodyti, kad net darant prielaidą, jog Direktyvos 91/414 4 straipsnio 1 dalies b punkto v papunkčio antroji įtrauka taikytina vertinant, ar yra įvykdyti Direktyvos 91/414 5 straipsnio 1 dalies b punkto reikalavimai, susiję su gyvūnų sveikata, su Švedijos Karalystės kaltinimu negalima sutikti.

257 Tiesa, tuo atveju, jei Direktyvos 91/414 4 straipsnio 1 dalies b punkto v papunkčio antroji įtrauka yra taikytina, reikia manyti, kad ši nuostata reikalauja, jog produktas, savo sudėtyje turintis nagrinėjamos veikliosios medžiagos, gyvūnams, kuriems jis neskirtas, nesukeltų nepriimtinių kančių ar skausmo. Iš tiesų, kadangi, kaip tai tvirtina Švedijos Karalystė, Direktyvos 91/414 4 straipsnio 1 dalies b punkto iii papunktis draudžia, kad produktu naikinamiems stuburiniams gyvūnams būtų sukeliama nereikalingos kančios ir skausmas, *a fortiori*, gyvūnams, su kuriais kovoti nagrinėjamas produktas neskirtas, turi būti taikoma bent jau tokia pati apsauga.

258 Vis dėlto Švedijos Karalystė nepateikia jokio argumento, kuriuo remiantis būtų galima padaryti išvadą, kad parakvatas kiškiams sukelia nereikalingas kančias ar skausmą, ir nurodo tik tai, jog dėl to, kad šiuos skausmus ir kančias parakvatas sukelia žmogui, reikia manyti, jog tapatų poveikį jis sukelia ir tokiems žinduoliams, kaip antai kiškis, kurio atveju nekyla abejonių, kad parakvatas turi mirtiną ar pusiau mirtiną poveikį.

259 Tačiau nors ir įmanoma, kad sąlytį su mirtinomis parakvato dozėmis turintys gyvūnai patiria stiprų skausmą ir rimtas kančias, nebūtinai iš to darytina išvada, kad šie skausmai ir kančios įrodo 4 straipsnio nuostatų, kuriomis šiame kaltinime aiškiai remiasi Švedijos Karalystė, pažeidimą. Iš tiesų, skirtingai nuo Direktyvos 91/414 4 straipsnio 1 dalies b punkto iv papunkčio, kuris neleidžia jokio – nei tiesioginio, nei netiesioginio – produkto, savo sudėtyje turinčio veikliosios medžiagos, kenksmingo poveikio gyvūnų sveikatai, Direktyvos 91/414 4 straipsnio 1 dalies b punkto iii ir v papunkčiai apsiriboja draudimu sukelti nepriimtino pobūdžio kančias ir skausmą. Iš to matyti, kad šios nuostatos yra pažeidžiamos tik tuo atveju, jei yra įrodyta, kad buvo viršyta priimtina riba, o to nagrinėjamu atveju Švedijos Karalystė neįrodė. Vadinasi, Švedijos Karalystė nenurodė kančių ar skausmo ribos, kai jie yra nepriimtini, ir neįrodė, kad nagrinėjamu atveju ši riba yra viršyta.

- 260 Vadinasi, nesant jokių tinkamų įrodymų, kurie pagrįstų teiginį, kad kiškių sąlytis su parakvatu jiems sukelia nepriimtinius kančias ir skausmą, su ketvirtu kaltinimu negalima sutikti.
- 261 Iš to galima daryti išvadą, jog su antra dalimi, susijusia su gyvūnų sveikata, išskyrus ketvirtą kaltinimą, reikia sutikti.
- 262 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta aukščiau, ir į šio sprendimo 191 punkte padarytą išvadą, iš esmės reikia patenkinti abi ieškinio pagrindų grupes, susijusias su Direktyvos 91/414, integracijos, atsargumo ir aukšto lygio apsaugos principų pažeidimu.
- 263 Kadangi abiem iškeltų ieškinio pagrindų grupėms bent iš dalies buvo pritarta, ginčijamą direktyvą reikia panaikinti.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- 264 Pagal Procedūros reglamento 87 straipsnio 2 dalį pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti bylinėjimosi išlaidas, jei laimėjusi šalis to prašė. Be to, pagal Procedūros reglamento 87 straipsnio 4 dalį įstojusios į bylą valstybės narės pačios padengia savo bylinėjimosi išlaidas.

265 Kadangi Komisija pralaimėjo bylą, be savo bylinėjimosi išlaidų ji turi padengti Švedijos Karalystės bylinėjimosi išlaidas pagal jos pateiktus reikalavimus.

Remdamasis šiais motyvais,

PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMAS (antroji išplėstinė kolegija)

nusprendžia:

1. Panaikinti 2003 m. gruodžio 1 d. Komisijos direktyvą 2003/112/EB, iš dalies keičiančią Tarybos direktyvą 91/414/EEB, kad būtų įrašyta veikloji medžiaga parakvatas.

2. Komisija padengia Švedijos Karalystės ir savo bylinėjimosi išlaidas.

3. Danijos Karalystė, Austrijos Respublika ir Suomijos Respublika padengia savo bylinėjimosi išlaidas.

Pirrung

Meij

Forwood

Pelikánová

Papasavvas

Paskelbta 2007 m. liepos 11 d. viešame posėdyje Liuksemburge.

Kancleris

Pirmininkas

E. Coulon

J. Pirrung

Turinys

Teisinis pagrindas	II-2443
I — Sutarties nuostatos	II-2443
II — Direktyva 91/414/EEB	II-2444
III — Reglamentas (EEB) Nr. 3600/92	II-2449
Bylos aplinkybės	II-2452
I — Direktyvos 2003/112/EB priėmimo procedūra	II-2452
II — Direktyva 2003/112/EB	II-2455
Procesas	II-2459
Šalių reikalavimai	II-2460
Dėl teisės	II-2461
I — Dėl su parakvatu susijusių mokslinių dokumentų statuso	II-2462
A — Bendro pobūdžio pastabos	II-2462
B — Dėl ryšio tarp sąlyčio su parakvatu ir Parkinsono ligos	II-2464
C — Dėl matematinių modelių ir lauko tyrimų, susijusių su rizika, kurią parakvato naudojimas sukelia operatoriams	II-2465
D — Dėl parakvato poveikio gyvūnų sveikatai	II-2468
II — Dėl ieškinio pagrindų, susijusių su dokumentų rinkinio nagrinėjimu pažeidžiant Reglamento Nr. 3600/92 7 straipsnį, Direktyvos 91/414 5 straipsnį ir EB 174 straipsnio 3 dalį, grupės	II-2469
A — Šalių argumentai	II-2469
B — Pirmosios instancijos teismo vertinimas	II-2474

III — Dėl ieškinio pagrindų, susijusių su Direktyvos 91/414 5 straipsnio, integracijos reikalavimo, aukšto apsaugos lygio ir atsargumo principų pažeidimu, grupės ..	II-2481
A — Dėl pirmos dalies, susijusios su žmonių sveikatos apsauga	II-2481
1. Šalių argumentai	II-2481
a) Kaltinimas dėl LOSL viršijančio operatoriaus sąlyčio	II-2482
b) Dėl kaltinimo, grindžiamo nepakankama mokslinio dokumentų rinkinio įrodomąja galia, kad būtų galima padaryti išvadą, jog nėra didelės parakvato rizikos žmonių sveikatai	II-2484
c) Dėl apsaugos lygio sumažinimu grindžiamo kaltinimo	II-2488
2. Pirmosios instancijos teismo vertinimas	II-2489
a) Dėl vertinimo pagrindo	II-2489
b) Dėl pateiktų kaltinimų	II-2492
B — Dėl antros dalies, susijusios su gyvūnų sveikatos apsauga	II-2497
1. Šalių argumentai	II-2497
a) Dėl nepakankama mokslinių dokumentų rinkinio įrodomąja galia grindžiamo kaltinimo	II-2497
b) Dėl kaltinimo, grindžiamo tuo, kad ilgalaikio toksiškumo ar sąlyčio santykis neatitinka VI priedo C 2.5.2.1 punkto	II-2504
c) Dėl kaltinimo, grindžiamo rizikos įvertinimo ir galimo valdymo palikimu valstybėms narėms	II-2504
d) Dėl kaltinimo, grindžiamo nepriimtiniu skausmu, kurį sąlytis sukelia gyvūnams	II-2505

2. Pirmosios instancijos teismo vertinimas	II-2506
a) Dėl vertinimo pagrindo	II-2506
b) Dėl pateiktų kaltinimų	II-2508
Dėl pirmo kaltinimo, grindžiamo nepakankama dokumentų rinkinio įrodomąja galia, kad būtų galima padaryti išvadą, jog parakvatas neturi kenksmingo poveikio gyvūnų sveikatai	II-2508
Dėl antro ir trečio kaltinimų, grindžiamų tuo, kad ilgalaikio toksiškumo ar sąlyčio santykis neatitinka VI priedo C 2.5.2.1 punkto, ir rizikos, susijusios su paukščių embrionų sveikatos apsauga, įvertinimo ir galimo valdymo palikimu valstybėms narėms	II-2512
Dėl ketvirto kaltinimo, grindžiamo nereikalingomis kančiomis, parakvato sukeliamaomis sąlytį su juo turėjusiems gyvūnams	II-2514
Dėl bylinėjimosi išlaidų	II-2517